II. évfolyam. Arad, 1887. Septemberhó 29. Csütörtök 264-dik szám

Szerkesztőség:
Kazinczy-uteza 1. szám, földszint, balra.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Kazinczy-uteza 1. szám, földszint, balra.

Hirdetések díjszabás szerint.
Egyes szám **5** kr. ünnep- és vasárnap után szám **3** kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben hazhoz hordva:
Egész évre . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . . 6 frt.
Negyed évre . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . 1 frt

Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre. . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Deák Ferencz.

A nemzet legjobbjai és legnemesebbjei, élükön a koronás király, fognak ma a szép és tágas Ferencz-József téren összegyülni, hogy a Deák-szobor leleplezésének magasztos ünnepén jelen legyenek. Tisza Lajos gróf, a szoborbizottság elnöke, Szeged ujraépitője, a volt közlekedési miniszter és a közmunkatanács egykori elnöke, kinek gondos vezetése alatt lettek Magyarország legnagyobb monumentális épitményei tervezve és kivive, Tisza Lajos, ki mint az apostolok közt legifjabb ült a feledhetlen mester lábainál, ez ünnepnapon fogja átadni Deák Ferencz érczbe öntött emlékét Budapest fővárosnak, Magyarországnak és a világtörténetnek. A szobor, emelve a nemzet kegyelete által, állni fog mindvégig, őrizve s tisztelve lesz, mig magyar szó hangzik a földön, mig magyar sziv dobog.

Magyarország történelme nagy alakokban igazán nem szegény s a magyar nemzetnek nem egy fia kitörölhetlen vonásokkal irta nagy emberi müvek alá manupropriáját: a nagyok közt a legnagyobbak, a nemesek közt a legnemesebbek egyike s mindannyi közt a legegyszerübb és legszerényebb volt Deák Ferencz. Bátorságban és hatalomban, a geniális egyediség megnyerő vonásaiban egyik-másik fölülmulta őt, egyszerüségben és igazságosságban, nyájassággal párosult szilárdságban, jósággal egyesült bölcsességben tulragyogta ő valamennyit.

Az alap, melyet Deák Ferencz az alkotmány ujraépitéséhez lerakott, nagyszerüen kiállta a próbát: rajta nyugszik minden viharral győzelmesen daczolva, biztosan és szilárdan nemcsak a magyar állam, hanem hatalmas szerkezetén mint legmegbizhatóbb támaszán pihen az egész osztrák-magyar monarchia, melyben ismét Európa nyugalma, a népek békéje leli fel legjobb és legerősebb biztositékát. A dualisticus eszmén, Deák Ferencz politikai rendszerén évszázadok óta nem létezett virulásban virágzik fel nemcsak a kölcsönös szeretet a király és Magyarország népe közt, hanem az képezi ma azon erős, talán egyetlen lánczot is, mely a Lajthán-tuli szétzuzó elemeket szorosabban összefüzi, kifelé a monarchia egységét fenntartja.

A király nem akart hiányzani Deák Ferencz emlékezetének ünnepélyén, a kit életében nagyra becsült, halálában el nem feledhet. A király tudja, hogy Deák Ferencz neki a legbecsesebb szolgálatot tette, mit alattvaló uralkodójának csak tehet, hogy ujra megszerezte neki a magyar nemzet őszinte megváltozhatetlan szeretetét és hüségét s ezzel trónjának legmegbizhatóbb támaszát örök időre megerősitette s megszilárditotta.

És az, hogy Deák tanitása, hogy a király és haza közti egyetértés evangeliuma az ellentáborban lassanként megtérőket hódit, Tisza Kálmánból a hatalmas és nagy tekintélyü Saulból tüzbuzgalmu Pált csinált, Deák Ferencz tanitásainak és rendszerének, személyiségének és emlékezetének csak ujabb dicsőségére szolgál és ha ma a mindenkor hü Jánossal, a lángnyelvü Pál is, Tisza Lajossal Kálmán is bemutatja a király oldalán tiszteletét és hódolatát Deák Ferencz emlékének, akkor méltó joggal elmondhatni, hogy a szoborlelepzési ünnepélyen az egész magyar nemzet szive, és szelleme jelen lesz.

Deák Ferencz érczszobrával a magyar nemzet önmagának, királya iránti hüségének, hazaszeretetének es törvénytiszteletének emelt valóban maradandó emléket.

Dohányjövedéki értekezletek. A magyar kormány egész munkaprogrammjában, mint ez nevezetesen a miniszterelnök nagyváradi beszédében is nyilvánult, tudvalevőleg a dohányjövedék jövedelmének emelése főszerepet játszik és a kormány által a képviselő házban benyujtandó legközelebbi és legfontosabb előterjesztések egyike mindenesetre a dohányecsempészet elleni törvényjavaslat lesz.

A dohányjövedéknek Tisza miniszterelnök és pénzügyminiszter által tervezett, az állami bevételek lényeges szaporitására számitott reformjával összefüggésben van az Ausztriával létesitendő megegyezés ép oly fontos, mint számos pontja felett a dohányjövedek kezelésének, ami tudvalevőleg Magyarországon és Ausztriában azonos elvek és szabályok szerint történik, miután az mind a két állam részére csak egyenlő kezelés mellett aknáztathatik ki sikeresen és bő jövedelemmel.

Mindkét részen oly határozott meggyőződés uralkodik a megegyezés szükségessége és hasznossága felől, a mindkét részről létező hiányok és jogos igények annyira ismeretesek hogy a megegyezés gyors létrejöttén nem kétkednek, sőt azon reményt táplálják, hogy már nyolcz nap alatt el lesz érve a teljes megegyezés és mind a két kormány a szükséges törvényjavaslat szerkesztéséhez foghat. Mint általában a közvetett adóknál — az eféle jövedelmi forrásoknak a monarchia mindkét államában egyenlő kezelése folytán — ugy a dohányjövedéket illetőleg is szükséges, hogy a magyar országgyülés és az osztrák reichsrath elé minden érdemleges reformot illetőleg azonos törvényjavaslatok terjesztessenek.

A mint látjuk, a magyar pénzügyek jelenlegi vezetőjenek theoretikus igéreteit a practikus tényleges bizonyiték nyomon követi és a dohányjövedek jobb értékesitéséből eredő bevételi többlet forrását, melyre nagyváradi beszédében utalt, tényleg meg is nyittatja.

A munkánál. Budapestről irják lapunknak: Az ép oly nagy, mint szövevényes készüléket, melynek segélyével az osztrák-magyar államügyek sokféle teendői végeztetnek, már fütik; a hatalmas hajtó erő lassankint minden csőbe betódul, a sürgés dongás, a kelepelés csörgés megkezdődött, lesz nemsokára csikorgás és rezgés s hengerek és kerekek zugva fognak forogni s a kijelölt pályán dübörgve előrehaladni.

Ez órában már az összes közös miniszterek, nem különben Ausztria pénzügyminisztere is, Budapesten időznek. Kálnoky Gusztáv gróf Ő Felségének jelentést tett a német birodalmi canczellárnál Friedrichruheben tett látogatásáról, előadta az európai általános politikai helyzetet s a különféle hatalmakhoz való viszonyaink jelen állapotát, végül inditványt tett a magyar országgyülés megnyitásán e hó 29-én Ő Felsége által tartandó trónbeszéd azon tételének szerkesztésére vonatkozólag, mely a külügyekről szól. A hadügyminiszternek is fontos előterjeszteni valói vannak. Az ismétlő fegyverek kifizetéséről van szó, melynek részletei még nincsenek végleg megállapitva: szó van továbbá a legénység élelmezésének javitásáról, a mit tovább halasztani nem lehet s a mi a hadügyi költségvetést nem lényegtelen kiadási többlettel fogja terhelni; és szó van még egyéb kiadási többletekről, nevezetesen a hadi tengerészetnél, melyeket Bylandt-Rheidt gróf szintén elengedhetetleneknek tart: kemény tusára kerülhet a dolog a hadügyminiszter és Tisza közt, a ki ismeri bár a hadügyminiszter igazi alkotmányosságát és becsületes takarékossági szándékát és szivesen elismeri, hogy Bylandt gróf csak azt kéri, a mit valóban sürgősen szükségesnek tart, mindazonáltal a magyar állami pénzügyek helyzetét oly kényszeritő körülményként érvényesitendőnek jelentette ki, hogy a magyar kormány a közös kiadások további emelésébe abszolut belé nem egyezhet.

Ez ügy azon nagy közös minisztertanácsban lesz eldönthető, mely Ő Felsége elnöklete alatt tartatik s melyen Taaffe gróf miniszterelnök és Dunajevszki lovag pénzügyminiszter is részt vesznek. Ez is képezi a két osztrák államférfi idejövetelének főokát, kik budapesti tartózkodásukat arra is alkalmasint felhasználják, hogy Tiszával a szeszadó reformját és a többi függőben levő ügyeket illetőleg megállapodásra jussanak.

Mert hát — mint a „Pest. Corr." constatálja — benne vannak a munkában.

TANÜGY.

— Az „Aradvidéki Tanitóegylet" őszi ülése. —

Az Aradvidéki Tanitóegylet rendes havi gyülését tegnap tartá. Elnök Záray Ödön meleg szavakban üdvözölvén az egyleti tagokat, sikeres működést kivánva az egyleti működésre. — a gyülést megnyitja. Felolvastatik a M.-Pécskan tartott közgyülés jegyzőkönyve, mely ellen észrevétel nem tétetvén, hitelesittetett. Ugyancsak felolvastatott a központi választmány jegyzőkönyve.

Varjassy Arpád kir. tanfelügyelő egy átiratban megvételre és használásra ajánlja Erdőssy Cornelia „Az olvasás módja" czimü könyvét; az egylet könyvtára részére a könyv megvétetik.

A „Gönczi alapitvány", melynek pártolására és a gyüjtésre az egylet szintén felszólittatott, — vitát keltett. Ez ügyben Csik János tag szólalt fel s Gönczi Pál, elemi tanügyünk eme nagy alakja érdemeit másként s nem a féle garasos koldulással kivánja megörökitetni. Az inditványnyal ellentétben Szilágyi György és az elnök szólalt fel, mire az aradi tanitók körében a fenti czélra leendő gyüjtés elhatároztatik és annak mielőbbi eszközlésére az elnökség felhivatik. Gönczy Pál jubileuma alkalmával az „Aradvidéki Tanitóegylet" üdvözlésére Csik János tett inditványa elfogadtatott és annak idején, foganasittatni rendeltetett.

Kiss Ida Aradról távozott egyleti tag szivélyes isten hozzádjára, az egylet azzal fog felelni, hogy egy köszönő iratot küld az egylet e buzgó tagjának.

Bonts Gyula dr. inditványa a tanitók közgyámokká alkalmazása tárgyában, tekintettel az ügyben inditandó országos mozgalom fontosságára, bővebb tanulmány és inditványtétel végett egy négy tagu bizottságnak adatik ki Györgyössy Rudolf, Bonts Gyula dr., Preisinger József és Verner László tagok személyében.

A megyében felállitandó szünidei gyermek menhely felállitása tárgyában Csik János terjesztett be javaslatot. A javaslat, mely kiterjedt egy bizottság kiküldésére és e bizottságba Kovács J. dr. borossebesi járás orvos bevonására, ki ez ügyben mint egy három éve olyan hatalmas hirlapi vitát támasztott, — elfogadtatott és a bizottságba Csik János, Mátay Mátyás, Vagács A., Kovács Vincze választatott.

A segélyalap és egyéb bizottságok jelentései tudomásul vétettek. Javaslat tétetett munkarend készitésére, mely elfogadtatott s a munkarend elkészitésével és az előadók kijelölésével megbizatik egy bizottság. E bizottság Záray elnöklete alatt Györgyössy Rudolf és Preisinger József tagokból alakittatott meg, mely után az ülés véget ért.

KÜLFÖLD.

A császártalálkozás vége. Az a hir, hogy az orosz czár majd az october közepére tervbe vett Oroszországba való visszatérte alkalmával szándékozik a német császárral találkozni, nem bir több alappal, mint a korábbi hiresztelés a stettini találkozásról, mert azok az okok, a melyek a korábbra jelzett találkozás opportunus volta ellen szóltak, időközben semmiben sem változtak.

Az „ARADI KÖZLÖNY" tárczája.

(September 28.)

„Harmadszor!"

(Elegia.)

— Az „Aradi Közlöny" eredeti tárczája. —

Nem tudom, mindenki ugy volt-e vagy ugy van vele, de mikor először sohajtoztam a sápadt hold felé, azaz mikor először voltam szerelmes, tisztára ugy voltam meggyőződve, hogy a szerelemből más megoldás, mint fiakkerek szerződtetése és a holtomiglan-holtotiglan elrebegése, — nem lehet.

Ez az első szerelem naivitása és költészete.

Miután pedig önök már annyi mindent meghallgattak tőlem, ne vegyék zokon ezt a bubánatos történetet sem.

„Ő" szőke volt, szőke, milyen a tengeri haj, mikor még nem perzselte el a nyári napsugár.Ióta a Pohlba járok, egyre azokat az imposans oszlopokat vizsgálom. Most villan fel emlékezetemnek fakó petroleum-lámpásában a fény: azért merengem ez oszlopokat, mert a'szine akkurátosan olyan, akár az Orsolya mosolygó, harmat arcza. (Orsolyának hivták a nro I ideálomat.

Az, hogy milyen volt az „Ő"-m, az nem tartozik a dologra, de hogy mennyire bomlottam én utánna, az már nagyon is oda tartozik.

Egészen beleérzékenyedtem, akár egy őszi felhő s olyan ünnepélyes jelleget ölte arczom, mintha Bécsből importálták volna — női zenekarnak, a mellett a romanticismus minden hóbortját végig szenvedtem: verseket irtam. Nálam csak a „Vidéki Kebelhangok" szépirodalmi ujság volt erősebb a romanticismusban, melynek hasábjain láttak napvilágot „egyszerü lantom bájos termékei."

Szóval a féle chablonos ember lettem az első szerelemmel. Kevés koszton sóhajtoztam: Orsolyával szerettem volna lenni legalább is örökké s ha néha-néha találkoztam vele, az volt a legokosabb dolog, a mi az ajkamon kicsordult: „Nagysád, szereti a túrót?...

Mivel pedig Orsolya szerette, a tehénturót, meg a liptait is, hamar készen voltunk egy nappal.

Egyre-egyre felsőbb polczra jutottam az ábrándjaimmal. Hatalmasan tüzelt Orsolya azzal a hirtelen szőke, patyolat arczczal, meg a Pegazusom, a mely néha olyan tourokat futott be velem, hogy mikor leszálltam róla, majd-majd egy modern epos születéséről beszélt a fáma, az az nem a fáma, de a „Kebelhangok."

Tehát a jelenben minden rózsásan ment, csupán a jövőbe rejtőzött el csipetnyi tragicum, a mi ép a napokban ért meg nagyra, borzasztóra.

Igy történt.

Orsolyácska helyre gazdaasszonyka, nono, már a mi a ház körüli dolgát illeti. Korán kell. Menynyi poezis, a hogy a méz ajkán a pipipipi, lilili, pirepirepire és más édeskés reggelire való invitalások szárnyra kelnek. Csak ugy népesedik a minden rendü és rangu szárnyasoktól az udvar. Ilyenkor kezdődik nálam a — guszta. „Hej! — de hunczut vagyok", — gondolok Makóra ésa helyzetemre, a hogy a garádon kukucskalok. Pompás kis pongyola is van ezen az Orsolyácskán, belefájdul a nézésem a syrén csodálásába.

A mint igy csodálkozom, valaki hátul vállamra teszi a tenyerét. Összeborzadok. Ember, minek zavarod a szegény halandót imádságában. Ki vagy?

Csak a tekintetem kérdezi ezt, de ő rögtön felel:

— Nagy örömet hozok, urfi. Egy képet. Hasonmása annak a kis angyalnak ott tulról. (Nini, ebben is elfészkelődött az aestetica! Nézze meg az urfi.

— Megnéztem. Szakasztott Orsolya volt a kép, a piktor bizonyosan végeladáson vette hozzá a festéket, mert ugyancsak pazarul bánt vele, az alsó ajk közepén egy festék csomót hagyott. És csak igy lett a kép teljesen alak- és korhü. Pompásan helyettesité az Orsolyácskánál azt az oly igézően jól álló — szemölcsöt.

Persze, hogy megvettem a képet, hogy más kép, mint részletfizetésre

Ime ez a csipetnyi tragicum s ez magvadzott ki a napokban oly nagyra, olyan borzasztóra.

Az is érthető nagyon, hogy az ideál elmultával a kép törlesztésének kérdései is kimulának, de mig amazt az igazságszolgáltatás egy factora se hajszolta, — a kép miatt a bagatell birósághoz kerültem.

Otöltem-hatoltam, de nem fizettem. Meg lett tartva minden formula és a végső is az — árverés.

Visszagondolva arra, tengernyi a csodálkozásom a felett, miért nincs egy modern tragoediában annak borzasztósága deszkakra vive? Hiszen nincs annál hatásosabb tableaux, kérem.

A végrehajtó érdes vonásai megkérgesülnek a hivatalos energiától, egy állapot, mikor mindenhatóságát érzi és tudja, hogy kezében a hatalom, a dicsőség, ingó és ingatlan, minden.

Mikor hozzám jött, kezében volt minden, tehát — a bunda.

Féltett és dédelgetett örökség az apáimról, családi traditióként czipelem minden vidéki temetésre és disznótorra. Sötétben egyszeribe oda tapintok, ahonnan a farkasok haraptak le egy falatot Urunk 1862-ik telén, mikor apám a keresztkomája második lakzija után igyekezett haza szánon. Ismerem a bunda biographiai adatait porcikára, akár Duruy a kelták historiáját. Tudom, mikor renovalták és restaurálták, birtoklásom alatt azonban ilyesmi nem esett meg vele.

Kegyelettel vagyok családi emlékeimhez, tehát a bundához. Őszinte szivből fájlalom sorsát s — legyen megnyugodva — elkövettem a mi helyzetemben elkövethető volt, de hát állitsd meg a hömpölygő lavinát és a végrehajtót. Nem lehet az. Lógtál volna te gyászos emlékem, nehéz multak még oly sokat mondó emlékeül, és még oly siralmasan is, sorsod meg volt irva a csillagokban.

Dobra kerültél. Soha oly nehéz helyzetet, talán az volna a párja, ha épen székfoglalót kellene hallgatnom. Könyeim elboritották a látásomat. Lelkem nehéz lett, akár egy kegyeletes sirkő s a mint végigpillantottam a gyülekezeten, a hirvágyó Aronok szemében megolvastam apróra a bunda sorsát.

A végrehajtó az az a fő mindenegyébb elfoglalta helyét: Álmos concurentia nyilott meg. Hiába, Aronaim nem ismerték a bunda történelmileg fontos szereplését. Fitymálták szegényt a maga kopottságával, forditották ki be, s csak néha-néha ereszkedtek beljebb vagy öt krajczárokig.

A vásár olyan volt, akár a pécskai országos vásár.

A főmindenegyéb izgett-mozgott helyén. A respectus illendő hatványozása szempontjából felrakta orrára az okuláriumot. Nem ért vele semmit.

Ime elérkezett a végső pillanat, szivemen végigsajgott a nagy fajdalom, a bundám hóhérja meg hivatása egész komolyságával rikácsolta:

— Senki többet? harmadszor!

Azon nagy vehementiával nyalábolta kő rül családi ereklyémet, mely nem lévén szokva ilyen gyöngédtelenségekhez, szőre nagy adagokban omlott szét (Aron megcsalatkozva üzleti planumaiban, ingerülten pislogatott felém.)

De hagyjuk Aront, hagyjuk a bundát, egy szóban rejlik tenger keservem, ez a szó: „harmadszor!"

Ime, hogy csak többet ne mondjak, olyan végzetesen velem van e szó, hogy már harmad izben késtem le, mikor a körösvölgyi indulásakor kiáltotta a harmadszor-t Adám, s igy már harmad izben estem el a szándékomtól, hogy a muszkai szőlőmet lássam.

Ebből pedig két következtetés csurog ki.

1. Hogy a körösvölgyinél is lehet valaki lassubb.

2. Hogy mert ez merő lehetetlenség, tiszta valóság az, hogy a körösvölgyi vonatról való lekésés is álom és a muszkai szőlőm is — álom.

Floricza.

A milliókért.

[15 Folyt.] (Franczia regény.)

— Az „Aradi Közlöny" számára forditotta: Sz. J. —

XVI.

A gróf megtölté a poharakat és folytatá:

„Maradjunk a dolognál. Meglehet, hogy a fiatal nő és édes anyja vajmi boldogtalan órákat éltek át. Kivált az utóbbi, kinek keblében a szemrehányások egész serege dult. Thornhill csak annyit tudott meg, hogy Jenny anyjával és atyjával elhagyta Taylor György házát. Minden abbeli fáradozasai, hogy Taylor tartozkodási helyét megtudjuk, sikertelenek maradtak. Jenny figyermeket szült, kiről az öregebbik Taylorné tudomást sem látszott venni. György fivére Taylor Richárd a hatósághoz fordult és azt követelé, hogy bátyja házasságát Jennyvel, mint egy rabszolganő leányával érvénytelennek nyilvánitsák. Igen ügyes jogtanácsosa daczára keresetével elutasittatott. Ugyanakkor elhaiálozott Tromby, ki óriási nagy, huszmillió dollárt érő vagyonát leányának hagyományozta. Ez sógora ellenségeskedésétől tartva és talán kinosan érintve azon lenéző modor által, melylyel a környékbeliek iránta származásánál fogva viseltettek, eladta házát és ültetvényeit, édes anyját pedig kis fiával, kinek életét házájában nem vélte biztosnak, Európába küldte a hová, mihelyt ügyeit elvégezte, őtet követni akarta. Mindenesetre meg is tette, de Thornhill arról értesitett, hogy Jenny egy évvel elutazása után ismét visszajött Amerikába, gyászruhákban csak egy inas és egy komorna kiséretében és tizenhárom éven át hol New-Yorkban hol Philadelphiában élt. Azután ismét eltávozott, anélkül, hogy Thornhill utazása czélját, valamint jelen tartózkodási helyét kipuhatolhatta volna. Ezzel befejeztem elbeszélésemet s már itt az ideje, hogy ama pénzhez lássunk, mely tizennyolcz éven át Delanois bankár ur kezeihez számunkra le van téve."

A marchese mély gondolatokba merült, végre felszólalt: „Tény, hogy Delanois és társa czég e tőkét átvették, s minden bizonynyal Taylor Györgytől kellő utasitásokat vettek; de miként akarja gróf ur e milliókat birtokaba ejteni? Oly lelkiismeretes, pontos czég mint a Delanois-ház holmi hiányos bizonyitékokra bizony nem fogja kiadni a vagyont."

„Magam is e véleményben vagyok. Egyáltalában nagy elővigyázattal kell eljárni, kivált nekünk!" mondá a báró.

„Már az iskolában tanultam e közmondást: hogy a bölcseség anyja az elővigyázat" viszonzá a gróf, kicsinylőleg mosolyogva. „Taylor György meghalt, ez tény, fivére pedig alig ha nem a déli és északi államok közt lefolyt háboruban veszett oda. S ha ez még életben volna, ugy Taylor György fia elsőbbséggel bir e vagyonra. Taylor fiát pedig én fogom előteremteni."

A gróf odavezette barátjait egy másik asztalkoz, melyen különféle iratok hevertek. „Lássák uraim" folytatá Varreux élénken, „ezez okirat Taylor György és Miss Jenny, Tromby ur fogadott leányának esketési okmánya, mely törvényes házasságukról tanuskodik, itt van Taylor Emil, Taylor György és Jenny fiának kerrsztlevele. Itt pedig a halaleset fölvételi jegyzőkönyv azon község birájától aláirva, melyben Taylor György lyncheljárás utján kivégeztetett."

„Ugyan mit tett?" kérdé Liebermann.

A gróf felelé: „Határozottan nem tudom, valószinüleg roszul bánt rabszolgáival a háboru kitörése előtt. Felakasztatott, meghalt, annyi tény."

„És ha kérdeznünk szabad, miként szándékozik eljárni ez ügyben? kérdé a marchese.

„Mindenekelőtt támogatásukat elvárom, kedves barátaim!" viszonza Varreux.

„Arra mindenesetre számithat s mindent meg fogunk tenni, e benyolódott ügyben, a mi csak kitelik tőlünk, csakhogy még homályban van ez ügy," szólalt fel a báró.

„Megmagyarázom mindjárt. Feladatom oly fiatal emberre szert tenni, ki Taylor György fiának szerepét vegye át, erre pedig már találtam alkalmatos egyént, és pedig fiatal, becsvágyó, renyhe és pénzsovár embert, ki

A legujabb német-franczia határvillongás. Párisból távirják: A német-franczia határon előfordult eseményről ujabb hireket nem lehet jelenteni. Wangen hadnagy sebe hir szerint nem oly veszélyes, mint kezdetben hitték. A nagyobb párisi lapok abbeli meggyőződésünket adnak kifejezést, hogy Franczia ország kellő elégtételt fog kapni; de azért figyelmeztetik a kormányt a határon uralkodó állapotokra, a melyek valósággal csak háborus időben volnának jogosultak. A hasonló esetek csak arra alkalmasak, hogy az elkeseredést a két nemzet közt fokozzák. Párisban mindent elkövetnek, hogy az uj kérdést fel ne fujják és a természetesség mértékével mérlegeljék. Csak az ismert handabandázó ujságok beszélnek zabolátlan módon s Bismarck herczeget vádolják a gyilkossággal. Németország mióta Boulanger nem miniszter, mindent megenged magának Franczia országgal szemben stb. stb. Azokat a hirlapelárusitókat, kik az utczákon igy kinálták ujságukat: „Egy franczia tiszt meggyilkolása a németek által," a csendőrök felelősségre vonták s a hasonló izgatásoktól eltiltották.

— **A bolgár-ügy.** Az a vélemény uralkodik, hogy a porta legutóbbi lépésének a pétervári kormánynál, csupán a bolgár kérdés elodázása volt a czélja. A porta jegyzéke e hó 21-én ment el Pétervárra. Visszapillantást vetvén az orosz javaslatok történetére és azok sorsára, megemliti a Berlinben kért közbenjárást és e kérelem negativ eredményét a bécsi, a londoni és római cabinetek állástfoglalása következtében; végül amaz óhajtását fejezi ki, hogy a porta Oroszországgal oly változásokra nézve szeretne megegyezésre jutni, a melyek által a többi hatalmak hozzájárulása is lehetővé válnék. A porta félhivatalos értesitése, a melylyel az emlitett jegyzéket kisérte, a már jelzett formában jelent meg. Arról, hogy a javaslatok esetleg gyakorlatilag hogy lennének keresztülvihetők, a kisérő irat mit sem szól. Török körökben azt hiszik, hogy a pétervári cabinet feleletére nem sokáig kell várni. A feleletet semmi esetre sem fogja a porta sürgetni, mert be szeretné várni a bolgár választások eredményét, valamint az időt is, a mikor Bismarck herczeg és Kálnoky gróf találkozásának eredménye kiismerhető lesz. A mi a bolgár választásokat illeti, csupán csak ha annak folyamán komoly rendzavarások állnának be, határozná el magát a porta activ politikai fellépésre.

TAVIRATOK.

— **A képviselőház első ülése.** —

Budadest, sept. 28. (Az „Aradi Közlöny eredeti távirata.) A képviselőház ma tartotta első ülését Boér Antal korelnöklete alatt, ki megnyitván az ülést, Széchenyi Aladár gróf korjegyző felolvasta Tisza Kálmán miniszterelnök átiratát az országgyülés ünnepélyes megnyitása tárgyában, továbbá a szertartás rendjét. Irányi Dániel kifogásolja, hogy az országgyülés nem a parlamentben, hanem a várlakban nyittatik meg. Korszerütlen szokásnak tartja, hogy mig az orszgyülés tagjai hajadon fővel hallgatják meg a trónbeszédet, addig a király Ő Felsége feltett kalpaggal olvassa azt. Végre kifogásolja, hogy az országgyülés megnyitása alkalmából a királyi várlakra a feketesárga zászló is kitüzetik.

Tisza Kálmán miniszterelnök válaszában csakis annak a constatálására szoritkozik, hogy a megnyitási ünnepélyesség megállapitása, ép ugy mint az ünnepélyes megnyitás mindenben ugy történik, mint a hogy 1867. óta mindig történt. (Zajos helyeslés.)

Holnap a trónbeszéd után ismét ülés lesz.

A főrendi ház szintén ma tartá első ülését Zichy Ferencz gróf korelnöklete alatt, s az ülés megnyitása után Rudnyánszky báró korjegyző felolvasta az országgyülés ünnepélyes megnyitása tárgyában a miniszterelnök átiratát.

—

— **A nemzeti szinház ünnepe.** —

Budapest, sept. 28. (Az „Aradi Közlöny" eredeti távirata.) A nemzeti szinház 50 éves jubileumát, nagy fénynyel ülte meg ma. A szinházat a legelőkelőbb közönség szorongásig megtöltötte. Az egyes páholyokban ott voltak a kormány és parlament Pestmegye, az irodalom, művészet és a tudomány képviselői. Ő Felsége a király József főherczeg kiséretében jelent meg az udvari páholyban, s a közönség viharos éljenzéssel fogadta.

Az előadás programm szerint, fényes sikerrel folyt le, s utána diszlakoma volt, melyen a fővárosi társaság összes kitünőségei résztvettek.

Délután a nemzeti szinház és a kir. opera tagjai megkoszoruzták az elhunyt nagynevü szinészeknek a nemzeti szinház előcsarnokában felállitott mellszobrait.

NAPTAR.

September 29. Csütörtök. Röm. cath. naptár: Mihály főangyal. Prot. naptár: Mihály főangyal. Görög-orosz naptár: (september 17.) Zsófia v. Fides. Nap kél 5 óra 57 perczkor. Nap nyugszik 5 óra 43 perczkor

„Aradi Közlöny".

Az országgyüles megnyiltával a politikai élet hullámai ismét felverődnek és az **„Aradi Közlöny"** közönsége abban a helyzetben lesz, hogy lapunk utján gyors és terjedelmes tudósításokból értesüljön a legérdekesebb parlamenti ülésszak első czyklusáról, mely előre láthatólag a legkiválóbb politikai mérközéseket fogja felszinre hozni.

Dus távirati rovatunktól nem kiméljük jövőre sem az áldozatot, s az **„Aradi Közlöny"** közönsége minden bel- és külföldi politikai eseményről a fővárosi lapokat huszonnégy órával megelőzve fog értesülni, mig rendes hétfői reggeli lapunk az összes aradi lapokat egy nappal megelőzve fog a helyi és megyei eseményekről értesiteni.

Most folyó **regényünk** befejezése után **„A csinos miss Neville"** czim alatt egy kitünő angol regényt kezdünk meg élvezhető forditásban közölni, melyre előre is felhivjuk főleg lapunk női közönségének figyelmét.

Tárczarovatunkra ezentul is azon gonddal leszünk, hogy bár milyen erő, munkásság és áldozatok árán, fenntartsuk annak eredeti jellegét s csupán olyan egy közlésü tárczákat jelentetünk meg, melyek kizárólag az **„Aradi Közlöny"** számára vannak irva.

Helyi ujdonsági rovatunk a közgazdasággival együtt jövőre is fel fogja ölelni Arad város, Arad- és Csanádmegyék e tekintetbeni eseményeit.

Vezérczikk-iróink köréhez, ismételten több fővárosi publicistát nyertünk meg, kik állásuk előnyénél fogva, a legujabb politikai eseményeket is első kézből fogják az **„Aradi Közlöny"-hez** juttatni.

Szóval ezután is azon leszünk, hogy az **„Aradi Közlöny"** maradjon Arad város Arad- és Csanádmegyéknek gyorsan értesitő s mindig a jóizlés hangján iró lapja.

Felkérjük tehát azon előfizetőinket, kiknek előfizetése október 1-én lejár, hogy az előfizetést idején megujitani sziveskedjenek, — nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

Lapunk előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Az october—deczemberi negyedre . . 3 frt.
Egy hóra . . . . . 1 frt.

Vidékre postán szétküldve:

Az october-deczemberi negyedre 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . . . 1 frt 20 kr.

Az „Aradi Közlöny"
szerkesztősége és kiadóhivatala

HIREK.

—

Arad és Vidéke.

— **Lovassági laktanya Aradon.** Az Aradon épiteni tervezett lovassági laktanya ügyében összehivott vegyes bizottság ülésezett ma délelőtt a megyeházán. Az ülésen a megye részéről Ormós Péter alispán, Szathmáry Gyula főjegyző, Kintzig János, Vásárhelyi Béla bizottsági tagok, dr. Issekutz Károly főorvos, Schwarz Izsó kir. segédmérnök és Jiraszek Lajos tervező épitész, a katonaság részéről Zaitsek Károly ezredes, Agoston Elek alezredes, dr. Hehle József törzsorvos, Wiessnecker mérnökkari őrnagy és Resch Alajos hadbiztos s a város részéről Institóris Kálmán főjegyző, Parecz István tanácsnok, Atzél Péter és Hász Sándor bizottsági tagok s Virágh Lajos főmérnök vettek részt. — A tanácskozás tárgyát azon észrevételek képezték, melyek a bizottság mult 1886. évi február hó 25-iki ülésében elfogadott s Jiraszek Lajos által kidolgozott részletes tervekkel szemben, a temesvári hadtestparancsnokság és a honvédelmi miniszterium által támasztattak. Az észrevételek között leglényegesebb az, hogy az ezredtörzs, utászszakasz és altisztképző iskola az ujabb elhelyezési terv szerint nem Aradon, hanem Nagy-Váradon fog elhelyeztetni, s ennélfogva a laktanyában ezek elhelyezésére tervbe vett férőhelyiségek elhagyandók. — Ezt a bizottság tudomásul vette, s a terveket ehez képest átdolgoztatni rendelte. — A többi észrevételek közül kiemelendő, hogy a miniszterium a tiszti lakások nagyobb részét a laktanyában elhelyeztetni kivánja, holott az előző tárgyalások szerint a tisztek nagyobb része a városban lett volna elszállásolva. Ezen észrevétel folytán megállapittatott, hogy a laktanyában 3 százados, az ezredorvos és 5 alantas tiszt részére fog lakás berendeztetni, az osztálypárancsnok és a többi tisztek azonban a városban maradnak. Eszrevétel tárgyát képezte továbbá a födött lovarda is, melyet a hadtestparancsnokság költségesnek talált s a helyett egy ujabb tervet hozott javaslatba. Erre nézve a bizottság constatálta, hogy az uj terv csak 5—6 ezer frtnyi költség megtakaritást eredményezne, s ezzel szemben a lovarda, ugy a csin, mint a czélszerüség tekintetében lényegesen vesztene, miért is e részben az eredeti terv tartatott fenn. Eszrevételeztetett továbbá, hogy a laktanyához vezető utak nem megfelelők lennének; — e tekintetben azonban a város képviselőitől nyert felvilágositás folytán felderült, hogy a laktanyai épülettér előtti ut (a pécskai ut) időközben rendes kőuttá (chausséé)-készült, a gyakorlóterekhez vezető utak pedig kövezve vannak. Ezenkivül egyes épületekre nézve is támasztattak kisebb-nagyobb észrevételek, melyek a bizottság által részben elfogadtatnak, részben pedig felvilágosittatnak. — Végül a hadtestparancsnokság kivánta még, hogy a laktanyai telepre gázvilágitás vezettessék be, mi azonban a bizottság által költségesnek találtatott, mert a gázvezeték jelenleg csak a vasuti pályaházig terjed, innen pedig a laktanyai épület még mintegy 500 meternyi távolban van. — Ezen és a többi kisebb jelentőségü észrevételek tárgyalása után a bizottság abban állapodott meg, hogy az épitési tervek, a létrejött megegyezések értelmében módositva átdolgoztassanak, s ennek megtörténtével a bizottság a tárgyalás folytatása végett ujból összehivassék.

— **Állami lódijazás és katonai lóvásár Aradon.** Az aradmegyei lótenyésztés emelésére a folyó évre engedélyezett 80 darab arany kiosztása tegnap történt meg Aradon, ugyanitt tartatván meg egyidejüleg az állami lódijazással, a katonai lóvásár is. A marhavásártéren, a régi temető melletti térségen, mely a lódijazás és vásár helyéül kijelölve volt, a délelőtti órákban nagy élénkség uralkodott. Az állami lódijazásra a megyebeli lótenyésztők, a katonai lóvásárra a szomszéd megyék birtokosai és gazdái közül is többen szép számmal hoztak lovakat. A lódijazás következőképpen folyt le: Mindenekelőtt a kiosztás alá került 80 drb arany elnyeréséért pályázó lovak irattak összze. Pályázott összesen 18 anya kancza szopós csikóval, 8 három éves kanczacsikó, 6 két éves és 2 egy éves kanczacsikó, összesen 34 ló. A lovak összeirása után a birálati eljárás vette kezdetét. A biráló bizottság nagyságos dr. Matavovszky Nándor kir. tanácsos, aradmegyei lótenyész bizottmányi elnöklete alatt Vásárhelyi Béla és Faragó Gyula lótenyész-bizottmányi tagokból és dr. Marschall Lajos jegyzőből alakult. A nagyméltóságu földmivelés, ipar és kereskedelemügyi magy. kir. miniszterium képviseletében megjelentek Ollé György százados és Dreyer E. állatorvos. Aradmegye törvényhatósága részéről kiküldve voltak báró Bánhidy Antal aradi járási főszolgabiró és Pápay Ödön megyei állatorvos. A dijosztás eredménye következő volt: I. Sikerült szopós csikóval bemutatott anyakanczáért nyert Fritz János, németperegi földes gazda 10 db aranyat, Vörös József kisperegi földmives 8 db aranyat, Scheinberger Adolf m.-pécskai lakos 6 db aranyat, Hajas György m.-pécskai gazda 5 db aranyat, Szigmeth János Német-Peregről 5 darab aranyat, Popescu János nadabi jegyző 4 darab aranyat, Szabó Sándor és Dudás János kisperegi lakosok 4—4 darab aranyat. II. Jó tenyészképességet igérő három éves kanczacsikaikért jutalmaztattak Bohus Zsigmond birtokos Lökösházáról 6 drb aranynyal, Gepperth Ferencz német-peregi lakos 5 db aranynyal, Popescu János Nadabról 4 db aranynyal, Lacsán István m.-pécskai gazda 4 db aranynyal és Maris Simeon kurticsi földmives 3 db aranynyal. III. Két éves csikókért 2—2 db aranyra érdemesittettek Nagy Gergely kisperegi földmives, Farkas Sándor m.-pécskai birtokos, Regyis Togyer f.-varsándi földmivelő, Taugner Mihály németperegi lakos és Kugler Márton arad-szt-mártoni gazda. Ugyanez egy második csikóért 2 darab aranyat nyert, valamint Szabó Sándor Kis-Peregről egy 1 éves kanczacsikóért szintén egy darab aranyat nyert. A katonai lóvásárló bizottságnak ugyancsak meggyült a dolga, a mennyiben körülbelül 160 db. ló hozatott be eladás végett. Ezek közül a bizottság megvásárolt 17 darabot, 250—300, 350 frtért darabját. Az elővezetett lovak nagyobb része jó tartásról és gondozásról, valamint vidékünkön a lótenyésztes előhaladott állapotáról tett tanuságot.

— **Arad, Csanád és a nemzeti szinház alakulása.** A nemzeti szinház félszázados jubileuma alkalmából egy érdekes könyv jelent meg „Magyar játékszin" czim alatt Székely József tollából és Pestvármegye közönségének kiadásában. Különösen érdekes a könyv függeléke. Jelentése ez „a pesti magyar Szinház épitésére ügyelő küldöttségnek a Szinészeti Pénztár mibenlétéről," és fel vannak sorolva benne mindazon testületek, hatóságok és egyének, kik bármily csekély ajánlattal vagy befizetett adománnyal járultak hozzá azon tőkéhez, mely a nemzeti szinház felépitésére és felszerelésére fordittatott. E jegyzékben találjuk Aradmegyét is. 1836. junius 15-iki datummal 2682. jegyzőkönyvi szám alatt ugyanis a következő sorok olvashatók: „Nemes Arad Vármegye részéről egy örök időre megalapitandó Pháoly Tőkéje iránt tétetvén kérdés, azon esetre ha azt a tisztelt Vármegye megalapitani kivánná egy pháoly részére kijeleltetett, mellynek tőkéje 10000 frt." Ez összeg azonban befizetve nem lett. 1836. november 16-ik datum és 5735 jegyzőkönyvi szám alatt találjuk, hogy Sz. kir. Arad városa polgárjai 250 frtot ajánlottak meg és fizettek be a pénztárba. Végül 1836. november huszonharmadiki datum és 5978. jegyzőkönyvi szám alá lett beiktatva, hogy „Nemes Csanád Vármegye 165 forintot ajánlott és fizetett ki." Alkalomszerünek találtuk ez érdekes adatokat közölni most, midőn a nemzeti szinház félszázados ünnepe ünnepe mindazoknek, kik alapitásához hozzájárultak.

— **Murai Károly** fiatal irótársunk tegnap Aradon időzött, hova barátai látogatására érkezett.

— **Hosszu nap.** Zsidó polgártársaink tegnap ünnepelték meg az év „hosszu napját". Az ünnep kedden este vette kezdetét, mely alkalommal az aradi zsidó templomban magyar szónoklat tartatott. Tegnap délelőtt a főrabbi szintén magyar szónoklatot tartott. A templom egészen megtelt ájtatos hivekkel.

— **Az aradi kir. törvényszéknél** október 18-áig nem tartatik végtárgyalás. Tegnap vette kezdetét a szüreti törvénykezési szünet és igy a kedden megtartott bünügyi végtargyalás volt a szüreti szünidő előtt az utolsó.

— **Nincs többé vásár ünnepnapokon.** A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium a magyar kir. vallás és közoktatási miniszteriummal egyetértőleg kimondotta, hogy ezentul heti vásárokat ünnepnapra nem fog engedélyezni.

— **Kilencz ember életét mentette meg.** Az aradi csendőrparancsnoksághoz tegnapelőtt érkezett meg a belügyminiszterium rendelete, mely meghagyja, hogy e parancsnokság Szabó János halmágyi őrsvezetőnek, a kiskunhalmágyi árvizveszély alkalmával kilencz emberéletet mentett meg, a minister elismerését nyilvánitsa s 225 frtot utalványoztasson ki jutalom fejében. A derék őrsvezető e jutalmat teljesen megérdemelte önfeláldozó buzgalmáért. Az árvizveszély alkalmával éjjel nappal talpon volt s mindig ott, a hol legnagyobb volt a veszély. Egy rozzant házban 4 gyermek aludt csendesen, mig a szülők távol voltak. A viz már behatolt a házba mely öszszeroskadással fenyegetett. Ekkor ért oda Szabó s egy pillanatnyi habozás nélkül behatolt a házba s az alvó gyermekeket kihurczolta. Egy másik helyen egy öreg nőt látott meg a vizárban a rohanó hullámok által sodortatva. A szerencsétlen agg nő nem tudott segiteni magán s már közel volt a fulladáshoz. Szabó hirtelen a vizbe vetette magát s az öreg asszonyt partra hozta. Összesen kilencz ember életét mentette meg. A derék csendőr érdekében még akkor megtörtént a felterjesztés és a megérdemelt jutalom, mint látható, nem is maradt el.

— **Mehivás.** Aradmegye törvényhatósága szabályrendeletet szándékozván alkotni az ipartörvény 50. §-a alapján a hetivásárok látogatása tárgyában, az egyes községek ez iránybani javaslatai Arad sz. kir. város tanácsa, illetve kapitányi hivatala utján az ipartestülethez tétettek át véleményezés végett. Mielőtt az előljáróság véleményét megállapitaná, szükségesnek tartja ezen fontos kérdésben az érdekelt iparosok nézeteinek meghallgatását. Ugyanazért felkéretnek a testületbe kebelezett mindazon ipartestületi tag urak, kik iparczikkeik eladása végett a piaczokat és vásárokat felkeresni szokták, hogy az e tárgyban pénteken, folyó hó 30-ikán este fél hét órakor az ipartestület tanács termében tartandó értekezleten teljes számban megjelenni sziveskedjenek. Aradon, 1887. september 28. Aradi ipartestület: ifj. Kristyóry János elnök. E. Illés László titkár.

— **Baleset.** Turner Rudolf kádársegéd tegnap egy pinczében hordóeresztéssel volt elfoglalva. A koresolya véletlenül reácsett, ugy hogy a szerencsétlen ember sulyos zuzódásokat szenvedett s egyik lábát kitörte. A sebesültet Demeter-utcza 50. számu lakására vitték, hol orvosi gyógykezelés alá vétetett.

— **Hitelszövetkezet helyett takarékpénztár.** Csanádpalotáról irja levelezőnk: E lapok hasábjain egy kisebbszerü hitelszövethezetnek Csanád-Palotán való létesitése már körvonalozva volt, de a practikus élet e hitelszövetkezet ténynyé váltát, különösen az eljárási és fizetési módozatok hosszadalmasságánál fogva meghiusitották. Az eszme mihamar népszerütlen lett, s az intéző vezéregyének — egy népes gyülésből alakult bizottsággal egyetértve a f. szeptember 25-én tartott előkészitő értekezleten egyhangu resolutioval kimondották, miként elejtik a hitelszövetkezet eszméjét és részvényekre takarékpénztárat létesitenek. Nyomban az előértekezlet ekénti határozása után a kibocsátandó részvények aláirására egyhangu lelkesedéssel megválasztattak alapitó tagokul: Blaskovich Aladár ur nagybirtokos, Rácz József ur cz. kanonok és plébános, Brengarten Henrik ur községi jegyző, id. Kriván József ur községi biró földbirtokos, Lehoczky Gyula ur földbirtokos. Meglátszott a komoly ünnepies hangulat a község tanács termében, s hogy a nagy feladat, melyre vállalkozott a bizottság — a község közgazdasági viszonyában egy rég óhajtott hiányt van hivatva betölteni, és hisszük is, hogy a választott bizottsági férfiak — kikkel közönségünk rokonszenvezik — az elvállalt terhes feladatnak mindenképen meg fognak felelni, különösen miután a nagy közönség pártfogását is birják, a miért bizalommal tekint mindenki működésük sikere elé. Fontos mozzanatot képezett dr. Dózsa Sámuel tekintélyes makói ügyvédnek megjelenése is hogy ki felkérés folytán jött közénk azon meghivásra, hogy mint szakember a takarékpénztár szervezetéről, annak üzeméről tájékoztató felvilágositás adni sziveskedjék. Kétségtelen, előadásából a szakember domborodott ki, mindazonáltal az ügyvéd ur hosszas tetszéssel is fogadott magyrázó beszédét, népies irályánál fogva a polgárság is megértette, s a beszéd hatása alatt csak fokozódott a buzgalom a tervbe vett s kibocsátandó takarékpénztári részvények mielőbbi teljes jegyzése iránt. A kibocsátandó részvények száma 1000 db. 60 frt névértékü alaprészvényekben állapittatott meg, a befizetési módozatokra nézve fennálló törvényeink szerint az ily részvénytársaságok alakitására előirt szabályok irányadók. Az előértekezlet határozatilag kimondta azt is, hogy Cs.-Palotának vidékét szintén felfogja hivni részvények aláirására és e részben már a felhivások s illetve aláirási ivek az illető községek előljáróihoz meg is küldettek.

— **Megkardlapozott peczér.** Az aradi kutyapeczérek ellen mindig tömérdek volt a panasz. Nem ritka eset volt, hogyegy „sikerült"nek tartott fogásért egész utczai lázadásokat idéztek elő. A kóbor kutyák szabadon nyargalászhatnak, hanem a tisztességes uri emberek mellől akárhányszor elfogják ez ebet, mert hiába a peczér „hivatást" akar. Tegnap a délutáni órákban a szinház főtéri oldalán nagy néptömeg volt ismét tanuja egy nevezetesebb „kutyafogásnak"-nak. A peczérgyerek ugyanis egy megasrangu katonatiszt mellől fogott meg egy kutyát s már éppen a kocsiba akarta beljebbezni a hurokra szoritott ebet, midőn az ingerült katonatiszt kardot rántott s lapjával végig huzott a peczéren. A dolog vége az lett, hogy a kutya kiszabadult. Az ott álló rendőr erre élénk vitába elegyedett a sarki hordárral, hogy hát tulajdonképpen kinek is volt igaza: a magasrangu katonatisztnek vagy a peczérnek?

---

elég ravasz, hogy e bár nehéz, de reá nézve dusan gyümölcsöző szerepet elvállalja. A mi pedig a fődolog, kora Taylor fiával azonos!"

„De kedves gróf ur, ha a mulattnő vagy Taylor György neje egyszerre megjelenne a zsinpadon?" veté közbe a marchese.

„Az lehetetlen! Vagy azt gondolja, mi bárman Thompson, majd Thornhill és én, nem forditottunk minden gondot e személyek kipuhatolására? S ha életben maradtak volna, nem tudakozódhattak volna azok is vagy ujságok utján vagy bármi más módon e pénzek után? Taylor György neje bizonyára értesült arról, hogy férje eladta földbirtokát és ügynökei által mindenesetre kinyomoztatta e pénzek hollétét. Mindenbizonynyal igényt emelt volna fia érdekében, ha ez még az élők közt lett volna. Meghaltak mindhárman, öreganya, anya meg a fiu is!"

Erre a marchese kezdé; „Miután e pénz után eddig senki sem kérdezősködött, én is meg vagyok győződve e személyek kimultáról." — Varreux folytatá: „Azonkivül megösmerkedtem az utóbbi napokban egy Wilky nevü zsidóval, ki sokáig tartózkodott Amerikában és jelenleg ódonságokkal és más zsibárus félével kereskedik. Nem régiben egy értékes festménynyel kinált meg, melyet Darvil Emil fiatal szobrásztól vett. Ezt az öreg zsidót olyan embernek tartom, a ki pénzért nem vonakodnék tanuságot tenni ez ügyben. A szép amerikai nőre, Tomlinsonnéra is gondoltam, ez is fog majd segédkezet nyujtani, ugy hiszem" és a gróf ajkán megelégedett mosoly vonult végig.

A többi két ur is mosolygott és tetszésüket nyilvánitották Varreux gróf elmés és kitartó eljárása fölött. A gróf a bókok vétele után folytatá: „A mi az önök feladatát illeti, uraim, ugyancsak könnyen fognak megfelelhetni, lehetséges, hogy majd hivatkoznom kell e vagy ama hiteles, mert előkelő és gazdag urra, mint tanura. Önöknek ily alkalommal csak azt kell mondani, a mit én megelőzőleg mondani fogok. Ha majd osztozásra kerül a dolog, én fáradalmaimat tekintve, valamivel nagyobb osztályrészt kötök ki magamnak és reménylem, hogy ezen igényeimet a többi társaknál önök is támogatni fogják. Azon esetben, ha érdekeimben eljárnak az urak, bálátlannak éppen nem fogok bizonyulni!"

XVII.

Azt talán mindenki fogja tudni, hogy Brüsszel sem olyan szép, sem oly eleven, mint Páris és ép azért nem is gyakorol ez idegenre oly vonzó erőt, mint e világváros; de más tekintetben a belga főváros egyébb kitünőségekkel bir, melyek kivált olyan egyénekre minők Varreux gróf, de Los Navajas marchese és Liebermann báró, nagy előnyökkel járnak. Mindenekelőtt nyugodtabban élhet az idegen Brüsszelben, mint Párisban, mert a szabad Belgium, melynek népe hü ragaszkodassal szereti uralkodóját, nincsen elárasztva titkos rendőrök seregével. Az pedig, a ki a fényüzéshez van szokva, Brüsszelben ép ugy kielégitheti ebbeli vágyát, mint Párisban. Végre az, ki Belgiumból távozni akar, rövid idő alatt akár Aachen vagy Ostendébe, akár Páris vagy Londonba könnyen teheti.

A zafir lovagjai leginkább Brüsszelben szerettek tartózkodni, kivált a marchese és a báró. Igaz, hogy elnökükkel, Verraux gróffal szemben, némi óvatossággal kellett lenni, de viszont ez is tudta, hogy általuk ellenőriztetik lépten-nyomon. A többi két lovag irigyelte azoktól, kik Brüsszelben az elnök személye körül voltak, főleg azon titkos élvezetet, hogy az elnök intézkedéseit leghamarább tudták, ténykedésének pedig olykor akarata ellenére is nyomára jöhettek.

Liebermann báró és de Los Navajas marchese ugyanabban a szállodában laktak és nagyobb részt együtt társalogtak. Igaz, hogy a marchese Liebermann háta mögött nem nagyon szépen nyilatkozott róla s kivált annak franczia kiejtése fölött éczelt, de a báró türelme, továbbá a megszokás idővel a marchesseben annyi vonzalmat ébresztett német szövetségeséhez, mint a mennyi egy testestül lelkestül önző emberben tért foglalhat.

A Varreux gróffal folytatott beszélgetés utáni nappal együtt voltak mindketten és sakkozva fekete kávéjukat szörpölték a marchese dolgozószobájában.

Ez utóbbi mindig boszankodott, ha a báró nyert, nem sajnalta ugyan azt az aranyat, a mit a játékért fizetnie kellett, de meg volt sértve hiuságában, hogy a német „birkafejű", a mely czimmel a bárót távollétében megtisztelni szokta e szellemet és gondolkozást kivánó játékban kifog rajta. A báró kitünő mathematikus és alaposan képzett férfiu jó izüt nevetett és szépen zsebre rakta a nyert aranyokat, a nélkül, hogy bajtársa boszankodására figyelt volna. De ma a báró, ugy látszott szórakozottan játszott, mert a marchesse diadalmas hangon felszólalt: „Tegye le a fegyvert báró ur, lám itt a matt!"

A bárót nem igen bántotta e ritka esemény, egykedvüleg letette az aranyat és az örömtől sugárzó marchese-nek egyszerüen igy felelt: „Ösmeri azt a közmondást: a sors ma engem üldöz, holnap majd téged fog elérni!"

„Ez vigasztal, barátom! De most beszéljünk komolyan, mit tart Varreux tervéről?"

(Folyt. következik.)

— **Az iparos tanulók** iskolai oktatása már kezdetét vette — de mint halljuk — számos iparos polgár nem iratta be tanitványát a kötelező esteli oktatásra. Figyelmeztetni kivánjuk iparos polgártársainkat, hogy a törvény e kivánalmainak mielőbb igyekezzenek eleget tenni, mert a törvény a mulasztásokat szigoruan bünteti.

— **Magyar népiskola Bokszegen.** Aradmegye kir. tanfelügyelője Vajjassy Árpád, ki a megyei tanügy érdekében valóban fáradhatlan tevékenységet fejt ki, kérdést intézett a bokszegi körjegyzőhez Bognár Károlyhoz, ha volna lehetséges volna-e a Bokszeg község határában nagyobb számmal betelepedett magyar-német és tót telepitvényesek számára egy magyar népiskolát létesiteni. Az adott feleletek nem kedvezők ugyan, mivel a telepitvényeseknek adott földek terméketlenek és igy a telepitvény fennállása csak igen rövid idő kérdése, mindazonáltal lépések tétettek, hogy a telepitvényen nagyobb számmal lévő tankötelesek számára egy ideiglenes iskola letesitessék.

— **Az idei szüretre** nagyban folynak a készülődések. Naponta egyik kocsi a másikat éri utol a hegyalja felé tartva üres hordókkal és szüreti edényekkel megrakva. A pintérek pedig éjjel-nappal sürgősen dolgoznak a hordók elkészitésén. Adja isten, hogy szőlőbirtokosaink ne csalódjanak szüreti jó reményeikben.

— **Wertheimkulcs egy csókért.** A zsigmondházi uton történt az Isten szabad ege alatt. A letaposott ösvényre az utat szegélyző fák sárguló leveleiket hullatták s a messzenyuló térségen mindenütt csak az őszi hervadás nyomai voltak láthatók. Az az előkelő aradi fiatal ember azonban, a ki elmélyedve ballagott végig az avarlepte uton, mégis meglátott egy nyiló virágot. Ej sötét fekete hajfürtök omlottak barna arczára és szeméből emésztő tüz csillogott elő. Villogó fehér fogsort mutatott a mosolyra derült ajak, s a rengő idomok kisértő lázba hozhattak bárkit is. Gyönyörüséges szép czigányleány volt ez a virágszál. A mi fiatal emberünk persze ugy okoskodott, hogy a szabad mező virágát szabad lesz és könnyü lesz — leszakitani. Mikor a szép czigányleány derekát átkarolta s ez engedékenyen simult a fiatal ember melléhez, ez elfelejtette, fiogy a hófehér fogak máskor talán bagót rágnak s szenvedélyesen esengett egy csókért. Elcsattant. Nem kellett uj pillanat, hogy a lázas vágynak meghozza a másodikat is. A fiatal ember aztán sorra elmerült a festői czigányleány bájaiban. Kábultan eszmélt fel a lázas csókok s a tüzes ölelések mámorából s kéjes visszaemlékezések között folytatta utját tovább. Még otthon is mintha fülébe csengett volna a dévaj kaczagás, mintha érezte volna mint fonja át karjaival a hamis leány . . . Később azonban rémitő meglepetés ragadta ki e gondolatokból. A leány nemcsak át-, de be is fonta. A csókok csattanása között eltünt a pénztárcza, melynek pénztartalmán kivül fontos értéke volt egy Wertheimkulcs is, melyet a fiatal ember abban hordott. A kulcs az üzleti cassát nyitja s minthogy ez nagyon veszedelmes jószág, a fiatal ember a szép mult daczára jelentést tett a rendőrségnél.

— **Mire jó a „hamisitott" postaszelvény?** Egy fiatal pár hónapok óta elégedetlen életet élt egymással, mi mindkettőjüket elkeseritette. Az ok nem volt más, mint a rendes pénzbeli zavarok. A menyecske minden áron válni akart férjétől, a ki nem volt képes az ő ebbeli igenyeit teljesen kielégiteni. A férj pedig egész odaadással szerette nejét és mindent elkövetett, hogy fiatal nejét e szándékáról lebeszélje, de haszontalan volt mindén kisérlet. Egy szép nap, midőn a férj magában szomoruan vett buesut attól a kedves kis hajlektől, melyben három hónap óta a családi élet változékony napjait élte át, azzal a gondolattal távozott hivatalába, kogy nejének, ki már teljesen fel volt pakkolva, hült helyét fogja találni. Midőn elérkezett a hivatalba, nyomba utána lépett be a pénzes levélhordó egy pénzes utalvány lappal, mely nevére szólott. Ötven krajczár erejéig. A férj e posta-utalvány lap átvétele alkalmával gondolkodóba esett. Az utalványlapról csakhamar levágta az oldalt levő kis szelvényt és négy számot irt rá és igy az 50 krajczárból csinalt 5550 forintot, s ezzel szalad haza nejéhez a kit éppen az ajtóban indulóban talált és elébe tartotta a kis szelvénykét. A menyecske megpillantja a számokat nyakába veti magát férjének, — mondván, — hogy már meggondolkodott és soha sem fogja többet eddigi unalmas szokásaival gyötörni, hanem hűséges és jó neje fog maradni a sirig. A férj nem hitt nejének, hanem igéretét két tanu előtt irásban kivánta foglalni. A nő készséggel ráállott. A férj pedig csak azután, midőn minden rendben volt, vallotta be nejének, hogy tulajdonképen a négy számot, mely a nagy pénzösszegről szólott ő irta rá egy ötven krajczárról szóló pénzes utalványlap szelvényére. A nő erre megrestelte a dolgot, hogy férjecskéje ilyen tréfát üzött rajta, de mindezek után is szavát férjével szemben megtartotta és a régi béke köztük teljesen helyreállott.

— **Tompa-ünnepély.** Városi Gizella felső nőipariskolával egybekötött „Önképző körének" az 1887. évi september 29-én Tompa Mihály emlékezetére tartandó ünnepi ülés müsorozata: 1. „Üdvözlő" három hangra, éneklik: Kalocsa Emilia V., Kozma Irén IV. Kozma Jolán IV. és Megyaszay Karolin VI. osztályu tanulók. 2. Tompa Mihály élete, irta és felolvassa Altschul Anna, felső ipar osztályu növendék. 3. „Téli zöld" Tompa Mihálytól, szavalja Altschul Emma, Hirschl Janka, Epstein Gizella V. oszt. növ. 4. „A kis honleány" irta Mosonyi Anna, felolvassa a pénztáros. 5. „A sirboltban", Tompa Mihálytól, felolvassa Landau Regine felső ipar osztály növendék. 6. „A madár fiaihoz" Tompa Mihálytól, szavalja Szekula Czeczilia, V-ik osztályu növendék. 7. „Tompa Mihály emlékezete" irta és felolvasassa Galitzenstein Ida kisasszony, a kör. e. i. alelnöke. 8. „A gólyához" Tompa Mihálytól, szavalja Molnár Irma felső iparosztályu növendék. 9. „Népdal" szövege Tompa Mihálytól, éneklik a kör összes tagjai. 10. Titkári jelentés és egyébb hivatalos ügyek. Kezdete délután 3 órakor. Elnöki megbizásból: Landau Regine, a kör e. i. titkára.

— **Korcsmai háboru.** Schwaraz József fakerti korcsmájában a napokban valóságos háboru folyt németek és magyarok között. Az egyik asztalnál iddogáltak a németek: Virt Ferencz, Jauzon Péter, Schmalcz Antal, Gruber Adám; a másiknál a magyarok: Kovács Mátyás, Jarló Mihály s Detári István. Persze, hogy a nagy mulatságtól, zeneszótól csakugy csöngött bongott a csárda. Egyszerre aztán a magyarok csak botot, széket, üveget kezdtek hajigálni s a harcznak vége az lett, hogy a németek egyik könyvü, a másik nehéz sebbel elboritva maradt a csatatéren. A magyarok aztán gyönyörü diadal menetben vonultak be a — dutyiba.

— **Érdekes kereskedelmi jogeset.** A magyar kir. curia határozatilag kimondta, hogy ha a vevő a vételügylet megkötése alkalmával megtekintette ugyan az árut, de tüzetes megvizsgálás tárgyává nem tehette, ugy az áru minősége ellen megteheti kifogásait az átvétel alkalmával is, mint a mikor legelső alkalommal szerezhetett magának határozott tudomást az áru minőségéről. Jó lesz tudomásul venni.

— **Rejtélyes gyermekgyilkosság** tartja izgatottságban Szemlak község lakosságát. A faluban már rég megeredt a sugás bugás hogy a szép Duna Toderika leánykorában éri meg az anyaságot. Ő ugy látszik nem igen restelte a dolgot, mert megfordult mindenütt. Rövid idő mulva még nagyobb lett a sugás bugás, mikor a különös állapot véget ért, de a kis magzat nem volt sehol. Mikor ezért a leányt és ennek édes anyját a nyomozó csendőrség kérdőre vonta, ezek kereken eltagadtak mindent, még azt is, hogy a Todorika várandós állapotban volt. Ezt azonban a megejtett orvosi vizsgálat bebizonyitotta. Erre aztán a leány ujabb vallomást tett. Két ismeretlen ember támadta meg az uton és ő tehetetlenségének áldozata lett. A gyermek megszületett, de halva. Ő ekkor anyjával elásta egy gödörben. A vizsgálat azonban ekkor is meghazudtolta, mert a hullát nem találták meg. A leány most már avval állott elő, hogy a hullát a szomszéd kutyái kiásták és elhurczolták. A folytonos hazudozás daczára a vizsgálat folytán nagy a valószinüség, hogy az élve született gyermeket a leány és ennek anyja gyilkolták még, miért is mindkettőn le lettek tartóztatva és átadattak a bünfenyitő biróságnak.

— **Megvert vasuti őr.** Munk H. és fia szlatinai fakereskedő czég helyi érdekü vasutjának Gábor Gligor nevü őrét a napokban a vágány mellett eszméletlenül elterülve találták. A vizsgálat alkalmával kiderült, hogy az őrt egy Abrugyán Ángyal nevü bajai lakos támadta meg az éj sötétjében. Az őr nem is sejthette, honnan jő a támadas, mert Abrugyán szótlanul vetette reá magát. Néma dulakodás fejlődött ki közöttük, mely avval végződött, hogy az őrt az erősebb Abrugyán addig verte, mig ez eszméletét vesztette. A tettes elfogatása után beösmerte a dolgot, s hozzátette hogy az őrt boszuból támadta meg.

— **Uj tisztviselők.** A szászvárosi takarékpénztár legutóbbi közgyülésén leköszönt Schenk József helyébe — mint lapunknak irják — igazgatósági elnöknek Bócz Samu és Baresy László helyébe igazgatósági tagnak: Schenk József és Sükey Ferencz választattak meg. Továbbá megválasztatott igazgatósági taggá: Bágya Zsigmond szászvárosi lakos és Kosztin György könyvvezető czégjegyzésre jogosittatott.

— **Hibalgazitás.** Lapunk számozása f. hó 25-ke vasárnap óta el volt hibázva és pedig a vasarnapi lapon 258. szám állt 260. helyett, a hétfőin 261. helyett 259, a keddin 262. helyett 260 és a szerdain 263 helyett 261. A lapszámok e szerint kiigazitandók.

— **Lókötő bravour.** A hajdani betyárvilágra emlékeztető bravourt vitt véghez egy az aradi rendőrség előtt igen jól ösmert birelótolvaj. Répás Juon Zsombolyán elhajtott egy elökelő birtokostól négy pompás paripát 520 frt értékben és nehány nap alatt tultermett a megyei határon s már itt árulgatta a lovakat a megyei határban. A csendőrség erélyesen meginditotta a nyomozást, s a négy ló közül kettőre ráakadt a zarándi jegyzőnél, a ki egész jóhiszeműleg vette meg azokat, kettőt pedig a tolvajjal együtt fogott el öt napi nyomozás után. A lovakat a jelentkező tulajdonos már átvette, a hirhedt lókötő pedig az aradi törvényszék börtönében van megkötve.

— **Felhivás.** Mindazokat, kik „Asszony történetek" cz. beszélygyüjteményemre vonatkozólag gyüjtőivvel birnak, felkérem, hogy azt f. év október 2-ig lakásomra (Arad, templom utcza 7. szám, küldeni sziveskedjenek. Egyszersmint tudatom igen tisztelt előfizetőimmel, hogy beszélykötetem f. é. oktoberhó 20-án jelenik meg. Tisztelettel: Meszlényi Antal.

— **Szegedi hirek.** A Deák Ferencz szobor leleplezésének ünnepélyén Szeged városát Kállay főispán, Palfy Ferencz polgármester és Magyar Ferencz dr. törvényhatósági bizottsági tag fogja képviselni, kik is egy borostyán koszorut visznek magukkal, melynek szalagján a következő felirat van: „A nagy hazafi emlékének — Szeged szab. kir. városa." — A színház október 1-én nyilik meg Jókai regényes szinmüvével „Az arany emberrel." — Ötott Julia 20 éves cselédleány foszformérgezés következtében meghalt.

— **Iparügyek.** Iparigazolványt nyertek Aradon Sütő József porczellán festő és üveges iparra, Dávid Jakabné szül. Hauser Nina szatócs fiókkereskedésre, Ambró István bormérési iparra és palaczkbor kereskedésre, Márek Samu bormérési iparra, Winkler Péter sütő iparra, Porter Adolf vegyeskereskedésre, Schaupach Mátyás épitési engedélyhez nem kötött ácsiparra. Aradmegyében: Kisjenőn Mihajlovics Péter csizmadia iparra, Székudvaron Czukra Péter vegyeskereskedésre, Szemlakon Raab Ferencz hajómalom iparra, mig ellenben Aradon Klukovits Mihály sizmadia iparat beszüntette.

Hazánk és a főváros.

— **Időjárás.** Hazánkban: Délkeleties részben délnyugatias, gyenge szelek mellett, a hüvös hőmérseklet keveset változott, a légnyomás keleten nagyobb, nyugaton kisebb lett. Az idő változó felhőzetü, reggel többnyire derült, száraz. Csekély eső itt-ott keleten alig volt. — Rövid közbe derülés után, az idő változó jellegét folytatva, jövőre helyenkint esővel, egyelőre szelesebb és melegebb lesz. — Kilátás a jövő időre: Hazánkban: Keleten még derüs, nyugaton helyenkint esővel változó, szelesebb időt várhatni, növekedő hőmérséklettel.

— **Még egy királylátogatási epizód.** Kolozsvárt az első udvari ebéd végével, hogy a dalkörök elvégezték a serenadot, a Bánffy-palota erkélyén maradt beszélgetésbe merülve két főpap, Román Miron és Szász Domokos, észre sem veve, hogy Ő Felsége és környezete immár visszatért a termekbe. Román Miron állt a tér felol, honnan szép, daliás alakja jól ki volt vehető. Egyszerre harsány éljen hangzott fel s a beszélgetésbe merült két főpap felrezzent, mire Szász Domokos évődve jegyezte meg társának: „Lássa exellentiád, a magyar közönség szivesebben fogadja a román főpapot Kolozsvárott, mint engem fogadott a romániai rendőrség Bukarestben: az élien exellentiádnak szól, fogadja el!" — mire Román Miron kissé előbbre lépve, kalapot emelt és meghajtotta magát a közönség felé. Majd pedig Szász Domokos jobbját megszoritva felemelé, hogy lássák, a román főpap jó barátságban áll a reformatus püspökkel, s a közönség ismét éljenzett Szász Domokos is meghajtotta magát s a két főpap szivélyesen beszélgetve tért vissza a bennlévő társasághoz.

— **Az udvarias miniszterelnök.** Tisza Kálmán a nyelvével ugy látszik nemcsak szurni és vagdalkozni tud, de ért a bókok mondásához is. Bebizonyitotta ezt legközelebb Kolozsvárott, a szinházi diszelőadás alkalmából. A király több izben és többek előtt kifejezte elismerését a felett, hogy menynyi szép hölgyet látott a szinházban. „Igazán, gyönyörü hölgyközönséget láttam ott együtt" — mondá a miniszterelnökhöz, a szombati cercle alkalmával. „Felség — igy válaszolt Tisza — Erdélynek egyik speczialitása az is, hogy itt rut nők nincsenek."

— **A király és a küldöttségek.** A „Pesti Hirlap" adomázza: Minden királyjárás után marad egy csomó bon mot. Vagy a király kérdéseiből vagy a megszólitottak feleleteiből. Egyszóval ott, a hol a történelmet csinálják, mindig sok böngészni valót talál Jocus és Momus is. A mostani kolozsvári utról is maradt ilyen. Ő Felsége azt kérdezte egy országos képviselőtől a kolozsvári templom megtekintésénél: — Milyen régi ez a templom? A képviselő zavarba jött. — Körülbelül felség, azaz hogy . . . S ezzel con amore oda fordult hátrább álló képviselő társához, megszólitván közülök az egyiket: — Gyula te, mikor is épitették ezt a templomot? A megszólitott Gyula természetesen sietett elmenekülni az alkalmatlan és Ő Felsége jelenlétében szokatlan kérdezősködés elől. Még érdekesebb esot a másik. Udvarhelymegye küldöttsége közt Ő Felségének be lett mutatva Ugron Gábor országos képviselő is, mire nyájasan kérdé a király, először látván maga előtt a szélsőbal daliás fiatal vezérét: — Ön most először van megválasztva? Ez annál is inkább feltünt, mert Ő Felsége talán egész birodalmában a legjobb emlékező tehetségü ember, a ki a közélet kevésbé jelentékeny faktorait is jól ismeri. Sokan biszik, hogy a király e kérdéssel Ugron Gábor eddigi tartózkodását az udvartól akarta finom alakban felpanaszolni.

— **Mátyás király szülőházának** emléktáblával való feldiszitésére, mint irtuk, a király 400 forintot adott. A ház, melyben Mátyás király megpillantotta a napvilágot, Kolozsvárt a templom közelében áll. Emeletes épület, melynek kapuja rézsut egy mellék utczára szolgál, felül szuette táblán a következő felirást viseli: Pót kaszárnya. Az 51. ezred egy század katonasága tanyázik jelenleg ama lakosztályokban, melyek egykor Hunyady János, a nagy hadvezér családi boldogságát látták. — Néhány nappal ezelőtt a király ő felsége a kaszárnya-szemle alkalmával e történelmi nevezetességü helyen is járt, és a miniszterelnöktől megkérdezte, melyik szobában született Corvin Mátyás. Tisza miniszterelnök erre nem tudott hatarozott választ adni. Most megirják, hogy Mátyás király szülőszobája a mostani kolozsvári pótkaszárnya földszintjének jobb sarkában van. Ez alacsony szoba, melyben már évek óta a század czipésze dolgozik, kinek háramlábas széke ugyanazon helyen áll, a hol egykor a dicsőséges magyar király bölcsőjét ringatták.

— **Elitélt uzsorás.** E hó 13-án tartott törvényt a nyiregyházi kir. törvényszék özv. Munk Károlyné és fiai Samu, Miksa és József uzsorások felett, kik több tisza-polgári gazdaembert kiforgatták vagyonából az uzsorával. Csupánya vádlókat, ifj. Tanyi János és ifj. Polonkay Gábort mintegy 16C ezer frtot érő vagyonukból pusztitottak ki rövid 4 évalatt. A törvényszék özv. Munk Károlynét bünösnek találta az uzsora vétségében és 3 hónapi fogház s 200 frt pénzbirságra itélte. Ellenben a fiatal uzsorásokat a vád alól felmentette. Vádló ügyvéde az itélet enyhe volta miatt, a védő ügyvéd és a vádhatóság a vadlott javára felebbezték meg az itéletet.

— **Rövid hirek.** Sárvárról ismét szomoru hirt jelentenek: hogy Boda-Bencze sárvári szolgabiró agyonlőtte magát, állitólag hivatalában felfedezett rendetlenségek miatt, a mi azonban még megerősitésre vár. — A nagy szárazság miatt Pozsonymegye egyes részeit inség fenyegeti, mert a burgonyatermés igen silány. — A rabló-garázdálkodás a dunántuli megyékben egyre tart, több száz csendőr van talpon, de eddig kevés sikerrel s a helyzet kezd meglehetősen aggasztóvá, de botrányossá is válni, mert naponkint egész sorozatát jelentik az ujabb rablómerényleteknek. — Ipolyságon mult szombaton hajnalban betörtek Lestyánszky Sándor főjegyző lakásába s értékes ékszereket loptak el.

A nagy világ.

— **Vasajándék a vascancellárnak.** Ranelogh lord, Bismarck egyik legnagyobb tisztelője, eredeti módon adott kifejezést tiszteletének a cancellár miniszterségének 25-ik évfordulóján. A lord erre az alkalomra eredeti ajándékot készittetett. A jubileum napján óriási ládát czipeltek föl a cancellár lakására: a sulya után azt következtethette volna az ember, hogy beléje legalább is Bismarck szava van csomagolva, melylyel az európai koncertben élni szokott. Az óriási ládából egy iróasztal került elő, de nem fából készitve, hanem ágyugolyókból. Az asztal fiókjai müvészileg vannak beleillesztve a legnagyobb golyókba. Bismarck herczeg a mint az ajándékot meglátta, állitólag igy szólt: „Adja az ég, hogy az ágyugolyóknak ezentul is csak ilyen hasznát vegyem."

— **Talán az utolsó.** Vilmos császár legközelebb egy fogadtatás alkalmával azoknak, kik szerencsét kivántak neki jó kinézéséhez, igy szólt: „Most csakugyan jól is érzem magam, de ennek ugy is kell lennie, mert van még egy vágyam, melynek teljesülését meg akarom élni." Kivánesi szemekkel nézett mindenki az agg uralkodóra, ki folytatá: „Szeretném még egyszer fiamnak, a trónörökösnek, tisztaésengő szavát hallani, mint a korábbi években."

— **A török szultán családja köréből.** A Yildis-kioszkban nehany nap óta négy herczegnő kelengyéjének összeallitásával foglalkoznak. A török uralkodó háznak négy herczegnője, a mostani szultán egy leánya és Abdul Aziz szultán három leánya fog legközelebb férjhez menni. A Revue de l'Orient jelentése szerint Abdul Hamid szultán leánya Ghazi Osman pasának, a plevnai hősnek fiához, — Abdul Aziz szultán leányai közül pedig az első Mehemed pasa tábornokhoz, a szultán hadsegédéhez, a második Dervis pasa tábornagy fiához, a harmadik pedig Attif beyhez, Abdul Aziz szultán volt titkárához, a ki most Karassi tartomány főkormányzója, megy nőül.

— **A cholera.** Egy messinai távirat jelenti, hogy a cholera az utolsó tizennyolcz órában tömegesen szedte áldozatait. Bejelentettek 94 megbetegedést és 22 halálesetet. A montalloi zárdát cholerakórházzá alakitották; az apáczák ugyan tiltakoztak ez intézkedések ellen, de az érsek rájuk parancsolt, hogy zugolódás nélkül engedelmeskedjenek a hatóság rendelkezéseinek. — A községtanacs 40,000 lirát szavazott meg a pusztitó vész áldozatai számára.

— **Egy énekesnő öngyilkossága.** Brünnben városszerte nagy feltünést kelt egy, a városi szinháznál alkalmazott fiatal énekesnő eltünése. A folyó szini saison kezdete óta az ottani szinháznál szerződtetett Halm, illetve Hönig Ernestina nevü énekesnő pár nap előtt eltünt. Az eltüntnek fivére és nagybátyja odaérkeztek kedden és feltörték a leánynak hátrahagyott leveleit. Ezekben a szerencsétlen leány elmondja, hogy puszta és reménytelen jövőt lát maga előtt, mivel fél, hogy nincs elég tehetsége ahoz, hogy nagyobb carriéret csinálhasson, s igy a családja által az ő érdekében tett áldozatok hiábavalók. Ezért elhatározta, hogy a Dunába öli magát. A szerencsétlen énekesnő Bécsben lakó szüleitől egy távirat érkezett a leány fivéréhez, melyszerint a nyomozások kideritették, hogy vasárnap Kaiser-Ebersdorfnál a hidról egy sötét ruhába öltözött nő a Dunába ugrott.

— **Rövid hirek.** A bukaresti félhivatalos „Telegraful« szerint Rudolf trónörökös azt az óhajt nyilvánitotta, hogy a román uralkodó párnál még ez ősszel látogatást akarna tenni a pelesi kastélyban. — Szentpétervárt jelenleg nem kevesebb mint hatvan katonatiszt van fogva, összeesküvésben való részvétel miatt. — Trizki orosz városkában 280 ház égett le s több ember is oda veszett. — Castelnau a Rochefort „Intransigeant"-jának dolgozótársa, csúf botrány hőse lett: egy Scherer nevü egyénnek segitett abban, hogy egy életbiztositó társulatot 300,000 frankig megcsalják s ebből Castelnau 25,000 frankot kapott; Scherer megszökött, Castelnau-t elfogták s a szélső radikálások pártjában az ügy kinos feltünést okoz.

CSARNOK.

Miért akartad ezt?

— Egy levél. —

— Az „Aradi Közlöny" számára irta: Jules. —

Elválunk; te akartad igy.

Pedig tudod, hogy szeretlek, és hogy te is szeretsz, azt én tudom. Te sem feledhetted el örjöngő vallomásimat, — nem lehet, hogy eszedbe ne jussanak a szerelmi mámor csókjai; én meg hogy tudnám elfeledni, hogy hányszor sugdostad szerelmesen nevemet, s csókolad ajakam.

És most elválunk?

Miért akarnád ezt?

Idézd vissza szerelmünk multjának egy-egy fejezetét.

Mikor sokáig távol voltunk és ujra összetalálkoztunk! Emlékezzél csak reá!

Összepereltünk, bisz a szerelmesek olyan bohók. Emlékezzél csak reá, mint borultál nyakamra mikor kibékülénk. Szent örjöngés volt az!

Azt mondám egyszer: elhagylak, elmegyek tőled. — Emlékezzél rá, hogy te azt irtad akkor, ha te elmégysz, én is elmegyek koporsóba, kék nefelejts haut alá."

Beteg voltál, ott feküvel kinzó lázas álmokban. En meg ott térdeltem a te ágyadnál. Csókoltam kezed, ajkad, lezárt szemeid. — — Emlékezzél reá, hogy magadhoz térve üdvözülnek mondád magadat.

És emlékezzél száz és száz szerelmes szóra, ezer és ezer csókra, mindent elfeledtető boldog órákra!

Most mind ennek vége legyen?

Minek akarnád ezt!?

Könnyezve mondod, nyugodjam bele. Legyen. Hanem hát miért szerettél akkor engem! Hát volt hozzá szived, lelked: mutatni, mondani! irni anynyiszor szerelmet, és most dobni el egyszerre magadtól e szivet! Hajh ha tudnád, hogy én nem vagyok azok közül való, kiket el lehet taszitani, s aztán ujra kebledre ölelni. Nem leszek én többet a tied: — szeretni foglak mig élek, — te is fogsz én reám gondolni nagyon sokszor, hanem csókolni nem foglak én többé!

Oh minek akartad ezt!

Találkozhatunk, szólhatunk is még egymással, — rám is mosolyoghatsz, — szeretni is láthasz még engem, de az én nevetésem a reménytelen sziv hattyudala, — önmagamnak gunyolása lesz, hogy neked hittem, hogy téged szerethettelek!

Oh minek akartad ezt!

Egyedül neked éltem. Ugy mondád csak engem szeretsz, egészen a tiéd voltam én is. Nem gondoltam senkivel, semmivel, — nem sarkalt többé tettvágy, nem érdekeltek világmozgató események, csak te read gondoltam én, — csak a te mosolygásodat lestem, — csak a te szemednek ragyogása volt az én üdvöm. S a te lelked is ott járt az enyémmel fenn a magasban, hol az ábránd világ eszméi születnek; — uj jövőt képzelék, — nem olyat mint régen minden nagy eszméért rajongó ifju lélekkel, — nem olyat, hanem egy édes édent, melyben te vagy diesvágyásom, te vagy életem czélja, te vagy üdvösségem!

Es te egyszerre szétszakitasz mindent.

Hogy megölted a szivem! oh milyet zuhantam alá az ábrándok tartományából!

Hát minek akartad ezt?!

Miért törted ugy össze az én szivem! Azt akartad, hogy ne szerethessen többé? Hogy örökre fájjon, panaszoljon? Hogy mindenki leolvassa arczámról, hogy minek nekem ez az élet!? . . . Ah nem lesz az ugy. Nem fogja azt megtudni senki.

Ez az én halvány arczom nem fog panaszt mutatni. Ne tudjanak semmit mások. — Hanem ha egyedül vagyok! Akkor szabad lesz ráborulni emlékeidre — elzokogni a legfájóbb gyötrelem kiuját, — szabad lesz kiejteni neved, könnyel öntözni arczképed, az emlékül adott hajat, virágokat!

Es nem fogja tudni senki . . . .

Hanem neked meg fogja azt sugni a szived!

Hogyan fog az majd neked fájni!

Hát miért akartad ezt?

Ide rakosgatom magam elé emlékeidet mind . . . mind . . Nézd e kis nefelejtset akkor küldéd messze földre, mikor szerelmedet bevalád . . . Azelőtt e kis virág nézése egész boldogság volt nekem, — most? Martyrium!

Oh miért akartad azt!

Meg fogod-e hallani panaszos ajkam felkiáltásait, mik megzavarják bus magányom csendjét, — mik fel-fel hangzanak álmatlan éjszakámon, — nem fog-e néma vádként bántani, ha álmodba feltünteti arczomat az álmok Istene?!

Hát ha ebbe az örült szerelembe belehalnék, — kijönnél sirombóz?

Vagy félnél, hogy elhagynám az örök álmot adó nyoszolyát, a koporsót és lábaidhoz esve zokognám ott is:

„Miert akartad ezt?!"

KIS LOTTÓ.

Prága, september 28-án:

2 51. 74. 77. 89.

N.-Szeben, september 28-án:

2. 50. 83. 19. 8.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— **Megkönnyitése a szállitásnak.** A magy. kir. államvasutak igazgatósága megengedte, hogy a szállitási illeték friss halak és hus, nemkülönben leölt baromfi s friss zöldség és gyümölcs után ezentul a leadási állomásokon is kifetheto legyen, ha a feladó a felvevő állomás előtt, mint hitelt érdemlő s fizetésképes czég vagy magánfél ismeretes, továbbá, ha ugyancsak a feladó a kedvezmény tartamára érvényes kötelező nyilatkozatot állit ki az iránt, hogy az általa feladott küldemények ki nem váltása esetén az azokat terhelő illetékeket lefizeti, s ha a feladási állomás meg van nyugtatva az iránt, hogy a feladó a fenti kötelezettségek teljesitésére képes is. A kedvezmény azonban azonnal megvonatik, mihely a feladó a kézbesithetlenségről értesittetvén, a felmerült illetékeket azonnal le nem fizeti. Budapest, 1887. szept. 27 én. Az igazgatóság.

IDEGENEK NÉVSORA.

(September 28.)

Fehérkereszt-szálló. Czifra Imre, kir. ügyész, B.-Gyula. Ollé N., százados, Mezöhegyes. Szöllő N., Kelety N., és neje, magánzók, Szászsebes. Müllner N., magánzó, Beregszász. Talván György, magánzó, Déva. Linzer Imre magánzó, Bpest. Kellner F., utazó, Budapest. Hübscher Ignácz, utazó. Grünauer József, Kohn Jakab, utazók, Bécs.

Nádor-szálló. Fischer Zoltán, birt., Battonya. Glatz Antal, birt., Dombegyháza. Ottlik Sándor, birt., Piski. Schiller N., százados, Orosháza. Károly Gyula, főhadnagy, Szeged. Dohede József. Lauhe József. Schwarcz János. Lippe Károly, hadnagy, Mezöhegyes. Reuh József, Temesvár. Vetrik József, jegyző. Pereg Szilágyi N., jegyző, F.-Varsánd. Argyenál József jegyző. Szinitye. Bittinger Mária, magánzó, Baja. Tóth Béla, gazdatiszt, Makó. Koch Nándor, joghallgató, Baja.

Arany-oroszlán-szálló. Özv. Petrovits N.-né, birtokos, Szanadka. Ignácz Mihály, birt., Gerendás. Varadi József, birt., Borossebes. Fürst Károly, Bpest.

Háromkirály-szálló. Pap Vilmos, birt., Varjas. Istvánffy Béla, birt., Szemlak. Varga György, jegyző, Székudvar. Buczurka József, jegyző, A.-Kamarás. Laza Florián, jegyző és neje, Kerek. Popescu N., jegyző, Magyarát. Popescu János, jegyző, Nadab. Baicsi E., jegyző, Kunágota. Argyelán Gábor, jegyző, Galsa. Kovács József, épitész, Szeged. Kohn Lipót, kereskedő, Dobrovits.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

VASUTI MENETREND.

Arad—Budapest	Szem. von. délut.	Vegy. vonat reggel	Szem. vonat este
Aradról . . . . indul	12.31	6.20	9.17
Sofronya . . . . „	12.46	6.45	9.34
Kurtics . . . . „	12.58	7.07	9.48
Lökösháza . . . . „	1.14	7.35	10.07
Kétegyháza . . . . „	1.37	8.50	10.33
Kigyós . . . . „	1.51	8.35	10.49
Csaba . . . . „	2.15	9.40	11.18
M.-Berény . . . . „	2.47	.	11.53
Gyoma . . . . „	3.19	.	12.31
Mező-Tur . . . . „	3.52	.	1.06
Szajol . . . . „	3.36	.	1.56
Szolnok . . . . „	5.12	.	2.32
Újszász . . . . „	5.38	.	3.00
Budapest m. á. v. . . érk.	8.20	.	6.00

Budapest—Arad	Szem. vonat reggel	Vegy. vonat délut.	Szem. vonat este
Budapesten m. á. v. . indul	8.20	.	9.05
Újszász . . . . „	10.57	.	12.00
Szolnok . . . . „	11.35	.	12.41
Szajol . . . . „	11.59	.	1.05
Mező-Tur . . . . „	12.48	.	2.00
Gyoma . . . . „	1.20	.	2.41
M.-Berény . . . . „	1.46	3.00	3.12
Csaba . . . . „	2.37	3.25	3.58
Kigyós . . . . „	2.50	3.48	4.13
Kétegyháza . . . . „	3.09	4.50	4.34
Lökösháza . . . . „	3.27	5.32	4.55
Kurtics . . . . „	3.33	6.12	5.14
Sofronya . . . . „	3.55	6.34	5.28
Aradra . . . . érk.	4.10	7.28	5.45

Arad—Borossebes-Buttyini vonal.

B.-Sebes-Buttyin felé	reggel	délut.
Arad	6.38	4.42
Ótvenes	7.00	5.04
Z.-Ujfalu	7.10	5.15
Szent-Anna	7.39	5.45
Kerek	7.49	5.54
Világos	8.12	6.15
Muszka	8.21	6.24
Pankota	8.45	6.44
Ternova-Kurtakér	8.13	7.10
Apatelek	9.28	7.25
Boros-Jenő	9.44	7.41
Tamánd	10.03	8.00
Bokszeg-Beél	10.17	8.12
Repszeg	10.30	8.25
Kornyest-Berza	10.40	8.35
Borossebes-Buttyin	10.56	8.50

Arad felé	reggel	délut.
Borossebes-Buttyin	4.30	2.24
Kornyest-Berza	4.46	2.40
Repszeg	4.57	2.51
Bokszeg-Beél	5.12	3.06
Tamánd	5.21	3.15
Boros-Jenő	5.45	3.42
Apatelek	5.57	3.54
Ternova-Kurtakér	6.15	4.13
Pankota	6.50	4.47
Muszka	6.59	4.56
Világos	7.09	5.07
Kerek	7.28	5.26
Szent-Anna	7.43	5.41
Z.-Ujfalu	8.07	6.05
Ótvenes	8.16	6.14
Arad	8.38	6.35

Arad-Szegedi vonal.

Szeged felé	reggel	délut.
Arad (vend.)	4.38	2.56
Szt.-Tamás	5.03	3.25
Pécska	5.21	3.50
Battonya	5.48	4.26
Tompa	5.59	4.34
Peregi-Major	6.10	4.51
Mezőhegyes	6.36	5.27
Csanád-Palota	6.57	5.51
Nagylak	7.14	6.13
Apátfalva	7.34	6.37
Makó (vendéglő)	8.02	7.10
Kis-Zombor	8.20	7.29
Szöreg	8.58	8.21
Szeged á. v. t. (vend.)	9.10	8.33

Arad felé	reggel	délut.
Szeged á. v. t. (vend.)	3.27	2.15
Szöreg	3.41	2.37
Kis-Zombor	4.32	3.22
Makó (vend.)	4.49	3.54
Apátfalva	5.08	4.17
Nagylak	5.29	4.44
Csanád-Palota	5.46	5.03
Mezőhegyes	6.27	5.41
Peregi-Major	6.43	5.57
Tompa	6.54	6.09
Battonya	7.07	6.27
Pécska	7.34	7.03
Szt.-Tamás	7.49	7.21
Arad (vend.)	8.15	7.50

Mezőhegyes felé	reggel	délut.
Kétegyháza	4.40	3.20
Bánkút	4.56	3.38
Megyes-Bodzás	5.07	3.53
Bánhegyes	5.22	4.11
Kovácsháza	5.38	4.30
Nesze	5.49	4.42
Kamarásmajor	5.56	4.49
Mezőhegyes	6.06	5.00

Kétegyháza felé	reggel	este
Mezőhegyes	7.00	6.20
Kamarásmajor	7.11	6.32
Nesze	7.10	6.41
Kovácsháza	7.33	6.57
Bánhegyes	7.52	7.20
Megyes-Bodzás	8.10	7.42
Bánkút	8.23	7.57
Kétegyháza	8.40	8.18

Kétegyháza-Kisjenő-Erdőhegy felé.

Kétegyháza	.	3.35
Elek	.	3.58
Ottlaka	.	4.11
Sikló	.	4.25
Székudvar	.	4.40
Kisjenő-Erdőhegy	.	4.54

Kisjenő-Erdőhegy	11.50	.
Székudvar	12.07	.
Sikló	12.22	.
Ottlaka	12.36	.
Elek	12.52	.
Kétegyháza . . . d. u.	1.08	.

Aradról Temesvárra	Vegyes vonat reggel	Vegyes vonat délut.
Aradról . . . . indul	6.05	5.48
Vinga . . . . „	7.29	7.16
Temesvár . . . . érk.	9.08	9.02
Temesvárról Aradra		
Temesvár . . . . indul	6.25	5.00
Vinga . . . . „	8.15	7.23
Aradra . . . . érk.	9.27	8.17

Aradról Gyulafehérvárra	V. v. délut.	Sz. v. reggel	Omn. délut.
Arad . . . . indul	4.30	6.00	2.17
Glogovácz . . . . „	4.43	6.13	2.37
Gyorok . . . . „	5.08	6.38	3.19
Paulis . . . . „	5.21	6.51	3.43
Radna . . . . „	5.40	7.10	4.05
Konop . . . . „	6.07	7.37	
Berzova . . . . „	6.26	7.55	
Soborsin . . . . „	7.14	8.42	
Zám . . . . „	7.44	9.12	
Déva . . . . „	9.13	10.42	
Piski . . . . „	9.53	12.46	
Gyulafehérvár . . . . érk.	11.31	1.41	
Gyulafehérvárról Aradra			reggel
Gyulafehérvár . . . . indul	12.09	3.59	
Piski . . . . „	2.42	6.15	
Déva . . . . „	2.52	6.35	
Zám . . . . „	4.44	8.11	
Soborsin . . . . „	5.30	8.46	
Berzova . . . . „	6.27	9.33	
Konop . . . . „	6.47	9.35	
Radna . . . . „	7.28	10.27	5.50
Paulis . . . . „	7.43	10.42	6.13
Gyorok . . . . „	7.59	10.58	6.38
Glogovácz . . . . „	8.28	11.25	7.19
Aradra . . . . érk.	8.42	11.39	7.38

Hirdetések.

582—1887. 94. v.

Hirdetmény.

Hivatkozva a f. é. aug. 11. 7894. sz. a. az Olaszországban fellépett ázsiai cholera behurczolásának megakadályozása tárgyában közzé tett hirdetményre, annak 1-ső pontjában a Sziczíliából és Calabriából érkező utasok bejelentésére vonatkozó kötelezettség — a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszterium folyó évi 53101—VIII a. sz. a. kelt körrendelete alapján — a Málta szigetéről érkező utasokra is kiterjesztetik.

Urbányi,
főkapitány.

Sérvben szenvedőknek.

Ajánlom kitünő szerkezetü rugányos és angol franczia

aczél-sérvkötöimet

egyszerük frt 4, — duplák frt 7—8, urak és nők számára. Ezek meggyógyitanak minden sérvet legrövidebb idő alatt, kellemesen simul a testhez, — hordozható éjjel-nappal s minden munka közben a nélkül, hogy a sérvben szenvedő hivatásában legkevésbé háborgatva lenne.

Nagy választék valódi **franczia** és **amerikai gummi** és **halhólyagban** (preservativ) tuczatonkint 3—4—5—7 frt női szivacsok 3—5 frtig, valamint minden e szakmába vágó czikkek a legjutányosabb árak mellett.

Sérvkötőnél kérem megjelölni, hogy bal, jobb, vagy kétoldalu szükségeltetik-e, — valamint a testbőség. Kapható csak: 378—17.20

SPITZ G., keztyü- és sérvkötő-gyárosnál.
Budapest, Dorottya-utcza 3. szám.

Hirdetmény.

A vizjogi törvény (1885. évi XXIII. t.-cz.) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nm. földmivelés,- ipar- és kereskedelmi és a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter urak által egyetértőleg mult évi deczember hó 31-én 45689. sz. a. kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólitom az Arad sz. kir. város területén fennálló vizi-müvek és vizhasználati jogositványok tulajdonosait, hogy a jogositványaikra vonatkozó engedélyt ha ezt eddig nem teljesitették volna, 1887. évi **november 15. napjáig** nálam irásban mutassák be, vagy pedig irásban igazolják azt, hogy vizi-müveik 1886. évi január hó 1-je óta háboritlanul fennállanak anélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértenék és mint ilyenek az illetékes hatóságok által károsnak találtatak.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vizmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesitési, iparvállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán csatornákra, egyaránt érvényes.

A kik jogositványukat iga olni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitüzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak vizmüvei az idézett törvény 191. §. értelmében nem létezőknek fognak tekintetni, s az ily vizmüvekre nézve a vizjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §§. lesznek alkalmazandók.

Salacz,
kir. tanácsos, polgármester.

Nátha ellen!

Az 1885. évi országos kiállitáson kitüntetett **verseny és kivitelképességért, nagyban termelés és fontos javitásért.**

A kellemetlen idők alkalmával igen gyakoriak azon meghülések, melyeknek **nátha** lesz a következése.

A náthát többnyire nem is tarják betegségnek; sőt felőle azon tréfás nézet van elterjedve hogy ha gyógyitják tovább tart, mintha nem gyógyitják.

Azonban mindkét nézet téves. — Először is a nátha gyakran kiallhatatlan fejfájással, étvágytalansággal s kedély levertséggel jár, és csak legenyhébb formája az, a mely a takhártyák erős lobjában és azok tulságos elválasztásában nyilatkozik. — Azonkivül gyakran alapját képezi, ugy a rheumatismusnak, mint különösen tüdőbajoknak is. E szerint a nátha gyógyitását különös figyelmünkre kell méltatnunk, és semmi esetre sem kell hagyni azt elhatalmasodni. — Ezt annyival is könnyebben megtehetjük, mert a dr. Hager által kitalált gyógymódszer oly biztos, hogy 1 doboz dr. Hager-féle **nátha labdacs elfogyasztása után a nátha biztosan elmulik.**

Azért minden oly esetben, midőn esti meghülés után fejünk fájni kezd, étvágyunk elmult, vagy torkunk száraz és érezzük a nátha előjeleit, azonnal vegyünk dr. Hager nátha elleni labdacsaiból, és annak bevétele után minden bajtól megszabadultunk.

Sőt ha bármely **meghülés után azonnal** bevesszük a labdacsokat, az abból eredhető **minden bajnak elejét vettük.**

Emlékezetbe hozom még, hogy a dr. Vost által Frankfurtból oly nagy hirre hozott „Katarhus labdacsok“ csakis a dr. Hager-féle labdacsok **utánzatai** s mint minden **utánzat** természetesen az eredetive nám mérközhetik.

Ezen a meghülés káros következményei ellen oly biztos hatásu labdacsok **kaphatók Aradon:**

Rozsnyay Mátyás
Szentháromsághoz“ czim. gyógyszertárában.
Egy doboz ára 1 frt o. é. 67

Meghülés ellen! Köhögés ellen! Láz ellen!

9049—1887. 95. v.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu m. kir. belügyminiszterium 61369—1884. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott 12577—403—1884. sz. szabályrendelet alapján minden ház- és telektulajdonos felhivatik, hogy kövezettel vagy asphalttal el nem látott utczákban házuk és telkük előtt a gyalogjárót f. évi november 30-ig terjedő idő alatt 1 és fél méter szélességben és 15 cmtr. magasságban homokréteggel akként boritassa be, hogy a vizvezető árok vagy folyóka felé a cm. eséssel birjon. Ha a gyalogjáró másfél méternél keskenyebb lenne, akkor az egészben a fentebb irt módozat szerint homokréteggel beboritandó.

Kötelesek a ház- és telek-tulajdonosok a gyalogjárók mellett elvonuló vizvezető árkot telkük és házuk utczai szinvonalának hoszszában a mérnöki hivatal által elő irt utasitások és méretek szerint megásni, azt tisztán tartani, nemkülönben kötelesek ezen vizvezető árkokon keresztül telkük kocsibejáratánál hidat épittetni és jókarban tartani.

Kik ezen rendeletet meg nem tartják, illetve megszegik, kihágást követnek el és a városi szegényalap javára 2 frttól 5 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Ezen büntetésen felül az elmulasztott munkák az illető ház- vagy telektulajdonos terhére hatóságilag fognak büntettetni.

Urbányi János,
főkapitány.

Első kitüntetést nyert Páris,- Bécs,- Grácz,- Linz- és Szegeden.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség szives tudomására hozni, hogy a

Temesvári PANNONIA Gőzmalom

készitményeinek Arad és vidéke részére helyben egy

liszt főraktárt

átvettem.

Midőn ezt a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni van szerencsém, nem mulaszthatom el felemliteni, hogy fentnevezett malom készitményei azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy mindenkor és bármelyikkel is versenyezhetek ugy a legkitünőbb áruk, valamint

a legolcsóbb napi árak

mellett becses vevőimet kiszolgálhatni képes vagyok.

Becses pártfogásért esedez kiváló tisztelettel

Dratsay Lajos,
695 1—6 füszer,- bor,- csemege- és liszt főraktára, Aradon. Minorita-palota.

Mégegyszer: Hétfőn és szerdán. Hétfőn és szerdán.

Első kitüntetést nyerte Páris,- Bécs,- Gráz,- Linz- és Szegeden.

Pályázati hirdetmény.

M.-Dombegyháza község elöljárósága által a képviselőtestület 30—1887. sz. közgyülési határozata folytán a megüresedett községi

szülésznői állásra

ezennel pályázat hirdettetik.

Évi fizetése 80 frt, mely községi közpénztárból évnegyedenként utólagosan fizettetik; továbbá első szüléseknél 2 frt 50 kr. és más esetekben 1 frt 50 kr. megállapitott szülésznői munkadij.

Pályázatra csak az bocsájtatik, aki okleveléi bir, magyarul beszél és irni s olvasni tud; megkivántatik még a családi állapot, kor, eddigi alkalmazás és vallás kitüntetése; előnyben részesittetik a személyes megjelenés.

A kérvények f. évi *október 7-én* estig benyujtandók, mivel s választás október hó 8-án délelőtt fog megejtődni. — A megválasztott ideiglenesen alkalmaztatik és egy évi sikeres müködés után fog véglegesittetni.

M.-Dombegyháza, (Csanádvármegye, 1887. szeptember 20. 696 1—1

Faludy József, jegyző. **Gulyás András,** biró.

41—1887. 697 1—1

Pályázat.

Arad sz. kir. város tekintetes törvényhatósági bizottságának 16948—414—887. sz. nozott határozatában nyert meghagyás alapján az *aradvárosi alsófoku ipariskolánál megürült egy*

rajztanári állásnak

az 1887—88-iki iskolai évre leendő betöltése iránt pályázat nyittatik.

A megválasztandó tanár köteles heti három órában a 27496—1884. sz. a. kelt ipariskolai utasitásban foglalt tanterv szerint az ipariskolában a rajzolást tanitani, miért is ugyanezen utasitás 24. §-a értelmében képesitett és ha lehet, gyakorlati téren müködő egyénnek kell lennie.

A tiszteletdij 200 o. é. frt.

Pályázatok f. évi *október 4-ikén* délig Arad sz. kir. város ipariskolai bizottságához czimezve kiskörut 1. sz. alatt a bizottság jegyzőjéhez adandók be.

Aradon, 1887. szept. 28.

Arad sz. kir. város ipariskolai bizottsága:

Ifj. Kristyóry János,
elnök.

Nagyon jutányos árakon, divatos:

Férfi kalapok.
Fiu-kalapok.
Gyermek-kalapok.
Férfi-keztyük.
Női keztyük.
Gyermek-keztyük.
Férfi-czipők.
Női czipők.
Gyermek czipők.
Férfi ingek.
Nyakravalók.
Gallérok, kézelők.
Harisnyák, zsebkendők.
Napernyők, legyezők. 17—12.12
Sétapálczák.

Ernyei Gyulánál,
a „Zöld papagályhoz“, Aradon.
Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek csomagolás nem számittatik.

Nyomtatja a »Széchenyi irodalmi intézet« Aradon.